

De Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur 17de jaargang - nummer 3 - 18 november 1999
redactielokaal: gebouw Y' naast het KK; 02/6292338, moeial@vub.ac.be

Tidal Wave

Heel behoeftzaam keek Baron de Pypersele d'Eysgens om zich heen. Eerst naar links, dan naar rechts, en dan achter zich. Niemand scheen iets gemerkt te hebben. Krakend boog hij door de knieën, en terwijl hij deed alsof hij zijn schoenveter strakker aanspande, veegde hij met zijn met leverplekken getooid handrug de klodder snot van zijn bovenlip, die ongelukkigerwijze uit zijn neus geploft was. Quelle connerie, j'espère que personne ne m'ait vu. Maar dat was bijlange niet het geval. De massaal toegestroomde inwoners van de stad K. hadden enkel oog voor de Kroonprins en zijn aanstaande, de Pypersele d'Eysgens vond dit wel grappig. Heel amusant zelfs. Die stomme idioten kregen al heel hun leven ingelepeld hoe edel en sympathiek de Koninklijke Familie wel was, en ziet, ze geloofden het ook. Of hoe het Vlaminckske niet be-

ter was dan de klei waar het al eeuwen in wroette. De klodder snot was uit zijn fiere haviksneus gesprongen toen hij moest lachen bij het horen van de dankwoorden die ZKH uitsprak voor de menigte, die in grote getale opgedaagd was. Altijd hetzelfde, ces sales Flamands. Trop con pour être dangereux. Daar stonden ze dan. Bomma's, kleine kinderen maar eigenlijk al even seniel, geflankeerd door hun huisdieren; onbestemde keffers of mindervalide familieleden, die mochten eens mee naar de nieuwe prinses komen kijken. Ge komt toch mee, nonkel René. Naar 't schijnt spreekt ze goed Vlaamsch. En we gaan daarna 's namiddaags voor u een kaarske branden in 't klooster van de Onbevleete Rolstoel. We zullen u om acht uur komen halen, dan moogt gij toch al buiten nietwaar? We komen dan al, want ons Melinda moet naar

de catechese, en Staaf moet haar daar per auto naartoe brengen, want ge kunt zo een kind toch niet alleen over 't straat sturen, zekerst niet naar de catechese, want in de Parochiestraat is het rond dat uur altijd heel druk. We zullen wel zorgen dat ge voor Familie terug op uw appartementje voor uw teeveeke en in uw pamperke zit, maakt u maar niet ongerust, gelijk ze zeggen is 't ook een heel schone, ze lijkt een beetje op Clodia Sjiffer, ah ge kent die niet, awel, ze trekt ook wat op Deezi van op de VTM.

Een dergelijk publiek was dus weer eens massaal opgekomen. Het was echt wel een meevaller dat het hoofdzakelijk domme, brave Vlaminckskes waren. Die waren al content met een paar woordjes, en als die dan nog in dat taaltje van hun gebracht werden... Nog een voordeel aan deze

canaille flamande. Zo werden moeielijkheden vermeden als vorige week in de Université Catholique de Louvain. Daar bestonden de toehoorders uit Franstaligen, ZKH kon er zich dus niet van af maken door van een papertje Oeey zyn zeer beley, oeey eppen ze zelf gekoozen te stamelen om applaus te oogsten. Hier werd van hem verwacht dat hij iets vertelde, en dat was precies datgene wat hij niet kon. Gelukkig waren de Heren Academici sinds mei '68 in een lethargische staat van breeddenkendheid gedompeld, waardoor het gesnurk in de aula enkel af en toe onderbroken werd door het occasionele, slurpende geluid van kwijl dat naar binnen gezogen werd. Niemand was er zich van bewust dat ZKH hen diep stond te beledigen door de speech te geven die eigenlijk voor de biotop van de Vrijzinnigen bestemd was...

Toen ZKH gedaan had met praten, weerklonk er applaus, niet te luid en niet te bedeesd, net klaterend genoeg om de indruk te wekken dat er al heel wat water naar de zee gestroomd was. En nu stond de prins en zijn gevolg op een tochtig met kasseien geplaveid plein in de stad K. ...

vervolg op p.2

INHOUD

Pagina 2
Vrije Tribune: Rood-Groen:
De verbeelding aan de
macht?

Pagina 3
Vervolg van Het Brusselhart
en de Vlaminckskes

Pagina 4
Studenten aller secties,
verenigt U!
Zelden Sant in eigen land

Pagina 5
Ontbijt met Ignacio Romanet
U kan op beide oren sla-
pen...

Pagina 6
De lauwe oorlog

Pagina 7
VUB verzet zinnen

Pagina 8
Fred Van Hove improviseert
het nieuwe millennium in
AGENDA

Pagina 9
Vulkanische activiteiten
onder donkere Finse meren

Pagina 10
Film aan de VUB
Ecce Flatus met Edmond
Leuterweelde

Pagina 11
Kultuurkrant

Pagina 12
De Neus

vervolg op p.3

Nog een verhaalken

Het Brusselhart en de Vlaminckskes

Haal u een vijfhoek voor de geest. Het is het oude grijze hart van Brussel dat al veel afgezien heeft. De afgelopen decennia is zij leeggelopen, uitgebuit, beroofd van vele van haar schoonheden. Dertig jaar geleden 135000 zielen wonend in haar binnenste, vandaag 30000; het decor verworpen tot een chaotische combinatie van (half) afgebroken of regelrecht platgewalste, leegstaande of verkozte paretjes; en maar liefst tien hectaren liggen braak in haar boezem. Ondanks dit alles ligt zij sommigen nog nauw aan het hart, en raken, traagskes en stillekes, weer jonge frisse zielen aan haar verknocht.

Bijvoorbeeld de Vlaminckskes. Hoe-
wel ze er zelf nauwelijks wonen, kun-

nen ze niet aanzien dat dit hart, dat eens hun glorie was, verloedert. De afgelopen decennia hebben zij dan ook alles gedaan om dit hart van hen te vervullen... Eerst hebben zij duitenden dukaten gestoken in wat de Vlaminckskes vanouds het schoonste en liefste was van hun patrimonium: Cultuur. Het enige probleem bleek, zo ergens tien jaar geleden maar vandaag nog, dat al die cultuurhuizekens onnozelweg niet aan de bak kwamen met een alleen en uitsluitend Vlaminckskes-aanbod. Ons Brusselhart verlangt meer dan dat.

Ze hebben nog meer gedaan, zoals Vlaminckskes geld aanbieden om hier te komen wonen, maar ze willen precies niet zo. De Vlaminckskes le-

ren en werken hier nochtans in grote getale, maar hier blijven wonen, dat is dan precies nog iets anders.

Maar de Vlaminckskes zijn niet alleen. Er zijn ook de Franskijonnekes, om direct te beginnen met hun traditionele vijanden. Het Brusselse hart is verscheurd: er loopt al eeuwen een taalgrens door. Ja, nu zijn er wel, naast vooral Franskijonnekes en een bétje Vlamincksens ook wel Turkskes, Marokkanekes, Nederlandekes, Griekskens, Pakistaankens, Chinezekens, en veel meer. Brussel is een soort Cosmopolis in 't klein. Ook als een soort hoofdstad (zo duidelijk is dat niet) van de Europese Unie (hierna EU), treffen we hier uit elk land van de EU ergens in ons Brusselhart een

gemeenschap(ke).

Om zoveel te vertegenwoordigen hebben ze nogal wat organisaties en beleidsniveaus op poten gezet. Federaal, regionaal, gewestelijk, gemeentelijk, autonoom, stedelijk, hoofdstedelijk, bijzonder, enzovoort. De essentie van het beleid is echter altijd hetzelfde gebleven: Dat iedereen Zijne Gang Gaat. Dat wringt natuurlijk altijd, want hoeveel Speelruimte en Transparantie denkt ge dat er overblijft met al dienen beleidsbazaar? Ja, ze vangen dat op met verdeelsleutels, coöptaties, stemmingsevenwichten en wat weet ik nog allemaal, maar hier geldt een bekende ouwe: Wie Veel Heeft Krijgt Veel. Met die EU

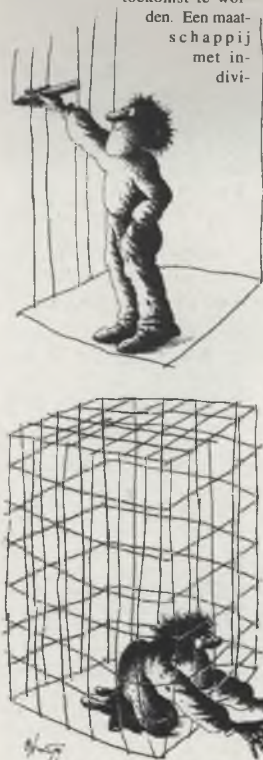

Gevonden voorwerpen kan men afgeven op het secretariaat van de dienst Facility Management - gebouw T - lokaal 0019- tel.nr. 02/6293086 of afgeven aan de bewaker van dienst. Verloren voorwerpen kunnen op het bovenstaande secretariaat opgehaald worden, vragen naar dhr. Steen P., Facility Manager.

Vrije Tribune

Rood-Groen: De verbeelding aan de macht?

In *Eros and Civilization* spreekt Herbert Marcuse van een 'vrijwillige slavernij', *collaboratie om een maatschappij in stand te houden*, die het slaafs-zijn winstgevend en aangenaam maakt. De eendimensionele mens leek het prototype van de toekomst te worden. Een maatschappij met individuen die vrijwillig al hun verantwoordelijkheid over laten aan de heersende orde. Mensen die in een traditioneel denkpatroon blijven steken, zonder ideeën of alternatieven. Toch was er in de toekomstvisie van Marcuse een groep die deze verstarde kijk op de samenleving kon doorbreken. De studenten leken in die periode inderdaad nog aangetrokken door een emancipatorische strijd. De jaren zestig, met als hoogtepunt Parijs '68, waren symbool voor een strijd voor vrijheid, gelijkheid en ontvoogding. Toch was deze ontwikkeling van korte duur. Ook de jeugd lijkt verstrikt geraakt in een alles omvattende structuur waarin de verbeelding onderdrukt wordt door een geïnstitutionaliseerde pragmatiek. De universiteit fungeert niet meer als centrum van spontaan engagement en maatschappelijke bezorgdheid, maar is onderworpen aan economische opportuniteiten.

Maandag 8 november leek de verbeelding dan toch even aan de macht te zijn. Met een opkomst van 75 man was de eerste bijeenkomst van Rood-Groen duidelijk een succes. Een beweging die op een duidelijke manier de sociale problematiek en de verloedering van het leefmilieu tracht te combineren lijkt het ideale concept om progressieve studenten aan te zetten tot een kritisch debat.

En toch Rood-Groen, een relatief succes!(?)

In de vorige Moecial werd het reeds aangekondigd. Rood-Groen: pleidooi voor een radicaal democratisch en sociaal rechtvaardig samenlevingsproject. Na een zenuwlopende week

vervolg van p.1

En tenmidde van het janhagel, nonkel René en zijn zuur gedraaide hersenen, de prothesen en bliken van spontane volksvreugde, en de door sponsor Jupiler gretig uitgedeelde Belgische vlaggetjes, stond Baron de Pypersele d'Eysqens, Hofmaarschalk en Chef de la Sécurité Royale, met een klodder bruingroene snot op zijn hand.

Het was me wat, dacht hij. Terwijl ZKH zo soepel mogelijk stond te glimlachen en zijn aanstaande zich bukkend en kopjes strelend sympathiek stond te maken, kreeg de Pypersele Freek Bomans in het oog, een opdringerig sujet dat een perskaart bezat en zich bijgevolg journalist waande. Hij beende op hem toe, vastberaden de lastpost geen stap verder te laten komen. Waarschijnlijk zou Bomans die dag een flink pak slaag gekregen hebben. Waarschijnlijk zou een 'beviend' journalist de dag erna gewag maken van 'een linkse raddraaier die voor alle zekerheid door de BOB in administratieve hechtenis genomen is.' Ook waarschijnlijk zou ZKH binnen een paar jaar op de troon geholpen worden, en zou hij nog lang en gelukkig leven aan de zijde van zijn sympathieke, Vlaamschprekende prinses.

Och ! Dat was evenwel buiten de Streptococcus 2000 gerekend. De Streptococcus 2000 was een

hyperagressieve mutatie van de Streptococcus Ordinaris, ontstaan in de neo-cortex van de Voorzitter van de Duitse Bank, en door het GSM-net verspreid. Normaal gezien ontwikkelt het slachtoffer van de Streptococcus 2000 na een incubatieperiode van drie tot zes minuten, hoge koorts, waarna delirium en volslagen waanzin volgen. En dit binnen de 24 uur.

En wie had Baron de Pypersele d'Eysqens een halfuurtje geleden aan de GSM ? Juist, de Voorzitter van de Duitse Bank. Het was dus niet het contrast tussen de frisse ochtendlijke oktoberdag en de mufte, adellijke lucht van de airconditioning in de gepantserde prinselijke mercedes dat de Pypersele's sinussen op volle toeren slijm deed afscheiden. Wel de Streptococcus 2000, die ondertussen nog sterker en agressiever geworden was.

Zo ontiep Freek Bomans het pak slag van zijn leven : de Pypersele had hem bijna binnen matrakafstand. Hij taste naar de rubberen knuppel in zijn binnenzak. Kreeg dan een pijnscheut die zijn rug haast deed opensprijten, braakte een gulp slagaderlijk bloed naar het ijle zwerk en stortte onder de hevigste kolieken neer ter aarde. Nog had niemand iets in de gaten, en nog bleef ZKH, op geen tien meter afstand, glimlachen en zuurstof verbruiken. Pas toen eerst de keel, dan de borst en dan de romp van de ge-

teisterde Baron onder infernaal gebul openbarsten om plaats te maken voor - o ! de horror ! - een wezen dat rechtstreeks uit de hel moest gekomen zijn, ja pas dan, als het eigenlijk al te laat was, pas dan ontstond er paniek onder de inwoners van de stad K. De prinses, die iets sneller van geest en centraal zenuwstelsel was, zag als eerste hoe de menigte vòòr haar uiteenweek, en hoe een enorm monster oprees uit hun midden. De Streptococcus 2000 had in enkele seconden tijds iets vreselijks met het menselijk DNA van de Baron uitgehaald en een celdelende kettingreactie ontkend om het Chinasyndroom bij te laten verbleken. Uit de nog lillende resten van haar menselijke prooi had de onaadse bacterie een creatuur gesmeed waarbij de Golem zou verbleken. De mutant was zes meter hoog en leek nog het meest op een kruising tussen een Allosaurus Raptor en een Behemoth. Zes ton pantser, spieren, tanden en klauwen. Verbijsterd wou de prinses aan de mouw van haar aanstaande ZKH trekken, maar tot haar afgrijzen stond ze oog in oog met alleen maar een arm waar nog een stuk lichaam aanging. Ze zag nog hoe het monster, dat ook nog vuurspuwde, met één ademzucht nonkel René en zijn rolstoel tot een moderne sculptuur van postmoderne inslag samensmol.

Melc die Noote Craeckte

alledaagse begrippen. Verdere ontwikkeling van het democratisch concept wordt gehinderd door autoritaire reflexen die participerende democratie onmogelijk maken. Rood-Groen wil op een creatieve manier deze thema's aansnijden en via debatten en discussies informatieve verschaffen aan de studentengemeenschap.

Ook het milieu laat ons niet onberoerd. De vermarkting van onze leefwereld heeft vreselijke gevolgen. Uitbreiding van industriegebieden, het verdwijnen van regenwouden, afkeling van vruchtbare bodems... Er moet een discussie op gang komen rond dierenrechten, alternatieve energiebronnen, maar ook de monopolievorming in genetisch gemanipuleerd materiaal mag niet onbesproken blijven. Zonder ons te laten beperken door de gangbare discours.

Hoe reageert de weinig sociale liberale politiek op de steeds groeiende kloof tussen Noord en Zuid? Uithuizing, erbarmelijke werkomstandigheden en kinderarbeid zijn nog steeds aan de orde van de dag. Meer nog, ze vormen één van de steunpilaren van onze moderne welvaartstaat. In samenwerking met het Universitair Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (UCOS) dient het debat rond de kwijtschelding van de schuldenlasten gesteund te worden. Ook de vermogensbelasting op kapitaalstromen dient aan bod te komen. Er moet werk gemaakt worden van duurzame ontwikkelingsamenwerking, los van welk economisch belang dan ook.

Ook het beleid op de Universiteit zelf is voer voor discussie. Studenten die

op een kritische manier de studentenvertegenwoordiging in de Sociale Raad opvolgen zijn zeldzame vogels. Het tekort aan financiële middelen voor bijvoorbeeld de bibliotheek toont aan dat er wat mis is met ons onderwijs. De competitie logica van onze maatschappij heeft ook invloed op de manier waarop onze Universiteit haar beleid voert.

Al deze werkgroepen maken deel uit van een gehele kritiek op de evolutie van onze samenleving. Een Rood-Groen kijk op onze maatschappij, die de ontwikkeling van ons leefsysteem met een progressief beleid beantwoordt. Als studenten kunnen wij ons engageren en hiertoe een bijdrage leveren. Dit kan dan ook een objectief zijn van een Rood-Groene werkgroep aan de Vrije Universiteit Brussel. Door middel van een Studentenmanifest, dat hopelijk dit jaar door de studenten wordt opgesteld, kunnen we een bijdrage leveren aan een Rood-Groene beweging.

Als geëngageerde student kunnen we op een zeer praktische en informerende wijze een kritisch klimaat in de studentengemeenschap stimuleren. Dit is dan ook een eerste rol van Rood-Groen aan de VUB. Studenten sensibiliseren rond een tweedimensionale maatschappelijke discussie. Een debat met, naar Marcuses werk, tweedimensionale studenten die op een progressieve wijze de maatschappelijke evolutie aankijken.

Pieter Dehon en Maartje van der Laak.

pdehon@vub.ac.be

vervolg van p.1

zijn hier veel rijke typen komen rondhangen. In het hart hebben ze heelder woonwijken platgelegd en kantoorkees gebouwd, maar wonen? Nee, liever in schone buitenwijken. 't Is natuurlijk wel te begrijpen. Ge moet halfzot zijn om in het hart te gaan wonen. Genoeg winkels, daar niet van. Vóóel auto's, verlaten straten behalve overdag die toeristenpendelaars (wie zal het onderscheid nog maken?), één klein parkje en ja, we zijn er al, zeker?

Er is maar één oplossing. In de commerce en cultuur hebben ze hier nu wel genoeg geïnvesteerd. Hier komen

Colofon

De Moeial

Tweewekelijks studententijdschrift van de VUB in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel: 02/629.23.38
fax: 02/629.23.37

Coördinator
Wouter Devriese

Vice-coördinator
Fenna Bouve

Secretaris
Erik De Caluwe

Penningmeester
Marjan Temmerman

Lay-out
Wouter, Fenna, Erik

Redactie
Marjan, Wouter, Fenna, Erik,
Domenico, Stefan

Illustraties
Jeroen, Bart, archief

Foto's
redactie

Medewerkers
Sidonie, Didier, Anne, Brad, Tom,
Ruben, Sven, Moniek, Sami, Houbi,
Natacha, Pieter, Eveline, Jacqueline

Abonnementen
Verantwoordelijk: Erik
Stortenop rek.nr.001-1386975-48
met melding abo
Gewoon abo: 333 Bef
Steenabo: 1000 Bef

Verantwoordelijke Uitgever
Domenico Vaccaro
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

Opplage: 2500 ex.

De redactie is niet verantwoordelijk voor publicaties van het BSG, V.O. en Dienst Cultuur.

wonen. Zorgen dat dat hier terug leefbaar wordt kan alleen door hier dan ook te leven en het belangrijk te vinden dat de overheid -welke het ook moge zijn- zijn verantwoordelijkheden opneemt. Want dat daarover te klagen valt, zal niemand u tegenspreken.

De essentie van het beleid is echter altijd hetzelfde gebleven: Dat Iedereen Zijne Gang Gaat.

Hoe doet ge dat, een stad terug leefbaar maken? Wel, als de instellingen niet anders kunnen dan kibbelen over waar het geld nu moet ingestoken worden, dan zullen het de Brusselaars zelf wel zijn, die in gang moeten schieten. Dat begint dus met kleingheidjes. Tien meter fietspad hier, een verbreed voetpad daar, en groiere projecten, zoals het uitbouwen van een wijkcomité per gemeente, waar ze dan een halve half-time op zetten om het allemaal efkes uit te bouwen. Tja. Alle bescheiden en luttele verbeteringen ten spijt, *ca ne pak pas*.

Een vraag die ge soms hoort op café, is van 'Jamaar, na alle jaren instellingsinspanning gebeurt er precies niet veel, zijn die Brusselaars nu bewogen door apathie of engagement? Op zich een stomme vraag en stomme adjectieven, want iemand moet mij eens uitleggen wat 'bewogen door apathie' inhoudt. Trouwens, wat verandert het aan de zaak? Maar het punt is: ge kunt geëngageerd zijn, en vanalles willen doen en ondernemen, maar wanneer ge botst op duizend formaliteiten en ongeschreven overeenkomsten, hoe kunt ge anders dan apathisch toekijken? Hoe willen de overheden het trouwens volhouden, één derde van hun volk geen stemrecht te geven en het rijkste deelke dat met briefkes kan zwaaien alles wat hun hartje begeert? Wij Brusselaars wij zien dat allemaal.

En temidden van dit zonet geschette Brussel, tegenover het leegstaande Hotel-Central-Blok, schuin tegenover de Beurs, het begin van de onlangs tot chique wijk gebombardeerde Dansaert-straat (allé, halve straatkant, kom) ligt het schoon art-deco-gebouwke van de Beurschouwburg, een Vlamingskies socio-cultureel centrum. Hun werking is sedert enkele jaren afgestemd op de grootstad en haar problematiek. In de jaren tachtig bestond hun aanbod nog uit de topaanbieding van hedendaags Vlaams theater. Naarmate dit aanbod in het Hinterland verbeterde en dat van de Beurs zelfs inhaalde, werd het deficit jaar na jaar groter. Een breuk drong zich op. In 1992 werd het roer helemaal omgegooid om nu, naar eigen zeggen, een werking tentoon te spreiden die de grootstedelijke context in mozaiekvorm weergeeft. Verschillende projecten werden op poten gezet die tegemoetkwamen aan een tot dan toe in geen enkele instelling behandelde problematiek. Jonge DJ's, beeldende kunstenaars, filmmakers, muzikanten enzovoort kregen, voor zover het project concreet genoeg was, een forum. We zouden kunnen spreken van een soort biotoop, die alle energie die stroomt in ons

Brusselhart een beetje naar haar wil toetrekken en door haar laten stromen...

De deelname aan *Hotel Central* is een mooi voorbeeld van stellingname, iets wat instellingen vaak als de pest mijden om hun broodheer niet al te zeer voor het hoofd te stoten. De discussies over de concrete inhoud van acties, en gesprekken waarin aan jonge snotapen moest uitgelegd worden wat een BBP en een BPI enzovoort is, werden in het café gehouden. In twee talen wel te verstaan. En in het café klinkt 's nachts nog altijd, in

die broeierige en rokerige hangar, naast Frans-Nederlandse ook Spaanse, Engelse, Italiaanse, Marokkaanse, Turkse, en nog meer anderstalige lulkoek. Voor zover ge mekaar kunt verstaan, want de muziek staat altijd juist een beetje te luid. Dat is een bewuste politiek, want met al die alcohol begint iedereen toch maar te zeveren, en hoe later hoe erger (behalve onze Verantwoordelijke Uitgever wel te verstaan, nvdr).

Soit. Waar het op neerkomt is dat de Beurs gedwongen is geweest door de realiteit het roer om te gooien en zich naar de stad te richten. Kijken we naar de Koninklijke Vlamingskies Schouwburg (hierna KVS). Daar houden ze vast aan hun profiel van Brussel, hoofdstad van de Vlamingskies. Al jaren wordt dat daar rechtgehouden door de Vlaamse-Gemeenschaps-Commissie. Deficit van 42 miljoen? Zonder enig probleem bijgepast. Meer dan een miljard toelage om de KVS te restaureren, geen probleem!

Toch zagen ze in dat ze op hun eigen niet zo echt rendabel te noemen waren. Twee jaar geleden hebben ze ook daar geprobeerd om een soort multicultureel programma in te voeren. Dat was bijzonder succesvol, en bracht daar een soort cultuurschok te weeg. Koerdisch Nieuwjaar, Algerijnse gespreksronde, ... Fantastisch was dat het normale brave stramien doorbroken werd. De normale gang van zaken is dat er elke avond bussen vol Vlamingskies worden gedropt, ze drinken een koffietje, gaan braaf een uur of twee kijken, dan erna nog een koffietje voor de terugweg, en voilà. Nee, het contrast met de multiculturele activiteiten was zo sprekend! Men kwam binnen en chaos alom! Die mannen kenden elkaar allemaal en begonnen ongegeneerd rond te huppelen tussen de backstage en de foyer. Twee uur blijven zitten? Vergeet het. Rondlopen, met pint en sigaret in de hand. Zet die muziek eens luider, meisje... Goed! Maar wat is er dan gebeurd? De persoon die deze activiteiten organiseerde is weinig subtiel aan de deur gezet. Er zullen wel andere redenen geweest zijn voor zijn ontslag, maar een programmateur kan volgens mij alleen op zijn programmatie aangesproken worden. De Grote Baas daar zal daar wel aanmerkingen op gehad hebben: de technici mochten in een verwinkel tegenover de KVS nooit meer iets kopen, omdat hij (de Grote Baas) daar eens niet in het Nederlands bediend werd. Wel goed, politiek gezien heeft hij een punt. Maar laat ons niet vergeten dat de Vlamingskies hier een minderheid zijn. Het opdringen van een bepaalde cultuur kan toch geen oplossing zijn

voor veel structureler problemen waarmee men hier in dit stadje te kampen heeft? Die hebben niks met het Vlaams of het Frans te maken. En die mentaliteit komt ge alleen bij Brusselaars zelf tegen. Daarover zijn al veel verhaalkes geschreven, maar

nog nooit één met een (schoon) einde. Ik weet als Brusselse ook niet goed wat ge dan wel moet doen. Maar dat ons Brusselhart moge leven, nog lang en gelukkig...

Jacqueline Bouvier P. Terrier

De Moeial in de bus?

Als u geïnteresseerd bent in het reilen en zeilen van de VUB, en er een kritische kijk op nahoudt, dan hebt u het ideale profiel om een **abonnement** te nemen op onze driewekelijkse tijding "De Moeial"

Voor de luttele prijs van slechts **333 Bef** krijgt u deze trouw in de bus bezorgd (echte **diabolici** nemen er twee voor het demonisch bedrag van **666 Bef**).

Als u de redactie werkelijk een **warm hart** toedraagt dan kunt u tevens een **steunabonnement** nemen voor het nog steeds bescheiden bedrag van **1000 Bef**.

Storten op rekeningnr. **001-1386975-48** met melding Abo. Doopnaam en Geslachtsnaam en Adres.

Studenten aller secties, verenigt u!

Zoals u reeds eerder kon vernemen in sommige media kampt de universiteitsbibliotheek met een schrijnend tekort aan financiële middelen. Dit komt enerzijds door een gebrek aan subsidiering en anderzijds door de steeds stijgende prijzen van de wetenschappelijke tijdschriften. Jaarlijks worden die enkele tientallen procenten duurder terwijl de begroting onveranderd blijft. Deze prijsstijgingen gaan ten koste van de monografieën waarvoor er steeds minder centjes overblijven.

De grootste slachtoffers van de huidige situatie zijn dan ook de humane wetenschappen voor wie een goed uitgeruste universiteitsbibliotheek een must is. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de petitieactie om aandacht te vragen voor het probleem opgestart is door enkele kandidatuurstudenten geschiedenis. Deze zijn per toeval in de sectieraad te weten ge-

komen dat de bib met een probleem zit en ze zijn vastbesloten om er iets aan te doen. Zij zijn vooral verontwaardigd over het feit dat men de VUB-studenten dwingt om hun heil te zoeken in andere bibliotheken, al dan niet in de nabijheid van de VUB. Vooral voor studenten die omwille van persoonlijke redenen de verplaatsingen niet kunnen maken of bekostigen is een goede bib op de campus een belangrijke voorwaarde om hun studies met succes te beëindigen.

De VUB, die zich steeds profileert als een sociale en student-vriendelijke universiteit, maakt zichzelf belachelijk als ze er niet in slaagt om geld te vinden om boeken te kopen. De prestigieuze zelfstudiecentra

waar men graag mee uitpakt zijn niet meer dan schaalplakjes die er niet in slagen om het gehavende imago van de VUB terzake op te vijzelen. Het aantal studenten dat er gebruik van maakt is relatief beperkt en ook aan hun nut wordt soms getwijfeld.

De oorzaak van de huidige problemen hoeft men niet te zoeken bij het bibliotheekpersoneel maar bij de jarenlange besparingen waardoor de VUB nagenoeg op haar tandvlees zit. Dit jaar heeft men onder druk van de Vlaamse Begrotingscommissaris besloten dat alle diensten vijf procent op hun budget moeten inleveren. Een bijna onhaalbare kaart voor een instelling die dringend nood heeft aan

verse financiële middelen om noodzakelijke investeringen te doen. Het is een publiek geheim dat onze campus, bedoeld voor 5000 studenten, al geruime tijd uit zijn voegen barst. Gelukkig zijn vele studenten solidair met hun medestudenten en gaan niet of nooit naar de les zodat er voor de geïnteresseerden altijd wel een plaatsje overblijft. Maar of dat de bedoeling is van onze rector blijft natuurlijk een open vraag.

Het wordt tijd dat de studenten voor hun rechten opkomen en desnoods aan het kabinet van de minister van onderwijs hun standpunt duidelijk maken. Deze universiteit heeft geld nodig om te blijven bestaan. Deze universiteit kan immers niet meer een volwaardige academische opleiding bieden aan haar studenten omwille van financiële besnoeiingen.

Studenten aller secties, verenigt U! Eis een goede bib, ze is er nooit geweest, maar dit is het moment om het te vragen!
De redactie

Zelden MonSanto in eigen land

In de strijd, gevoerd tussen de agro-chemische industrie en een verzameling NGO's (niet-gouvernementele organisaties), hebben de tegenstanders van genetisch gewijzigde organismen voorlopig een overwinning behaald. De belangrijkste speler op de markt van zogenaamd Frankensteinvoedsel, Monsanto, heeft aangekondigd de terminator-technologie niet verder te ontwikkelen. Deze technologie, die het bedrijf de mogelijkheid moest bieden om steriel zaad te ontwikkelen, wordt heftig bestreden door vele NGO's en ontwikkelingslanden. Het is echter voorbarig om victorie te kraaien. Het staat immers buiten kijf dat Monsanto deze technologie achter de hand houdt tot het politieke klimaat een voor hen gunstige wending neemt.

De omstreden terminator-technologie is een manier van de industrie om de boeren aan zich te binden. De eigendomsrechten op genetisch gemanipuleerde organismen zijn essentieel voor de industrie om hun zware investeringen veilig te stellen. De biotechindustrie ontwikkelt in een hoog tempo gewassen die bestand zijn tegen virale ziekten, spuitmiddelen, insectenplagen en andere. Deze eigenschappen die verondersteld worden de kwantiteit en kwaliteit van de oogst op te schroeven, worden (zoals dat meestal

met planten het geval is) doorgegeven aan volgende generaties. Omdat de biotechindustrie meent aanspraak te kunnen maken op royalties, telkens als de door hen ingebrachte eigenschappen gekopieerd worden, is ze sinds lang op zoek naar een techniek om illegale reproductie onmogelijk te maken. De enige manier waarop boeren kunnen gedwongen worden om elk jaar te betalen is ze te dwingen om jaarlijks nieuw zaaigoed te kopen. Maar wereldwijd hebben boeren steeds hun eigen zaaigoed voor de volgende lente geproduceerd door een stukje van de vorige oogst achter te houden. Monsanto dacht de kip met de gouden eieren binnengehaald te hebben door zaad te produceren waarvan de vruchten steriel zijn. Waardoor de eigen oogst niet meer als zaaigoed voor het volgende jaar kan dienen.

Ontwikkelingslanden en NGO's trokken ten strijde tegen alweer een kaakslag voor de derde wereld. Het gebruik van deze technologie zou immers de afhankelijkheid van regering en bevolking van ontwikkelingslanden ten opzichte van Westerse privébedrijven aanzienlijk vergroten. De interne voedselproductie zou immers bepaald worden door de economische en politieke strategieën gevolgd door deze bedrijven. Dat die hun beleid niet laten leiden door de noden van de ontwikke-

lingslanden maar door de winsthonger van hun aandeelhouders zal niemand durven ontkennen. Bovendien zou het probleem van de monoculturen nog vergroten en stellen landen zich kwetsbaar op als ze de controle op hun eigen voedselvoorziening uit handen geven. India, een van de weinige ontwikkelingslanden die aandacht besteden aan het probleem, heeft alle terminator-technologieën verboden op haar grondgebied en is uiterst voorzichtig in haar relaties met biotechbedrijven. Door de enorme omvang van de nodige geïnvesteerde kapitalen is het voor de derde wereld onmogelijk om zelf deel te nemen aan deze ontwikkelingen en kunnen ze niet veel anders dan afwachten en hopen dat de schade beperkt blijft. De constante fusies binnen de biotechsector dienen om voldoende kapitaalvolumes te verzamelen om zodoende mega-investeringen mogelijk te maken.

Zoals de kaarten nu liggen ziet het ernaar uit dat enkele -quasi- monopolisten de wereldmarkten onder elkaar zullen verdelen met alle gevolgen van dien. Deze evolutie wordt in de praktijk doorgevoerd door het opdrijven van een op maat geseeden wetgeving. Deze wetgeving wordt echter ontworpen binnen een beperkter kader dan dat waarvoor ze zal gelden. Men haalt voorbeelden aan uit de me-

dische sector om deze te rechtvaardigen of men probeert de bevolking wijs te maken dat men het hongerprobleem uit de wereld zal helpen. Dit is slechts rethoriek, die jammer genoeg vaak geloofd wordt, ter rechtvaardiging van een bewuste politiek van multinationals en hun neoliberalen stromannen om de economische hegemonie van westerse bedrijven te bestendigen. De wetgeving zal eenmaal doorgevoerd een grote impact op de internationale handelsrelaties en -verhoudingen blijken te hebben.

Maar op dit ogenblik zijn de biotechbedrijven even afgeremd in hun opmars. De weerstand in Europa van groenen en consumentenbewegingen, deels gebaseerd op een sentimentele afkeer, deels op een gezond wantrouwen, heeft er reeds voor gezorgd dat bedrijven minder happig zijn om GGO's te verwerken in hun producten. De soms heftige reacties van de Europese bevolking zorgden voor wenkbrauwegfrons in andere werelddelen. Japan, Australië en vele andere landen die op het punt stonden om GGO's zonder meer toe te laten wachten even af. De vernietiging van proefvelden door milieuactivisten weerhoudt bedrijven van verdere proefnemingen en het algemene wantrouwen tegenover Frankensteinvoedsel laat zelfs de grootste voorstanders, in casu de VS, niet on-

Polizek

Ik dacht waarom niet laat ik ook eens wat ontoereikende gedachten dichten, aan het blad en acht en een halve lezers toevertrouwen.

Ik zou bijvoorbeeld mijn Grote Liefde kunnen bezingen -in kapitalen uiteraard- ware

het niet dat ik sinds lang op kleine liefdes ben overgestapt.

Het is ook altijd genieten met genitaliën. Mijmeren over marmeren borsten getover met lul en kut

Of wat dachten jullie liefste lezers van existentieel gezucht vals sentiment onversneden dramatiek? Geef toe voor woorden als illusie medelijden, of hoho kwellen martelen sterven zou je toch de lente willen missen.

Ik word tegenwoordig van al die woorden zo kort a demig

Ik zou het willen hebben

over mijn keukentafel en haar tafelpoot die ietsje lager komt dan de andere drie.

Gustav

beroerd. In de eerste plaats omdat van sommige teelten de oogsten onverkoopbaar geworden zijn. Soya, katoen, graan zijn in de VS tegenwoordig voor het grootste deel genetisch gemanipuleerd. De belangrijkste handelspartner, de EU, verleent echter geen toestemming om deze in te voeren. Gewaarschuwd door het buitenlandse protest beginnen ook binnen de VS meer en meer stemmen te klinken die tot voorzichtigheid aanmanen waardoor ook de binnenlandse markten de biotechproducten iets minder enthousiast verwelkomen. Maar of het protest in staat zal zijn om de biotechsector een nieuwe richting uit te sturen is een open vraag.

De redactie

ONTBIJT MET...

In het kader van Europeaniserende universiteiten, steeds hogere golven van optimalisatie, rationalisatie, herstructurering, budgettaire probleemvelden en wat nog allemaal voor rare monsters, brengt Ignacio Ramonet, hoofdredacteur van het Franse analysemaandblad *Le Monde Diplomatique*, een boek uit. 'Globalisering en chaos', heet het schrijfsel waarin Ramonet de knieval van de politici ten voordele van de financiële wereld beschrijft. Er heerst een wereldwijde chaos, en Ramonet probeert samenhangen te tonen. Het wegvallen van de obstakels voor de markt komt tot nu toe vooral een kleine groep ten goede, het onrecht wordt meer dan ooit gedoogd en de ongelijkheden blijven toenemen. Het analysewerk wordt door de recensenten op géjuich ontvangen, vergeleken met het Communistisch Manifest en met de rapporten vande Club van Rome. Een uitstekende aanleiding, vonden wij zo, om eens te ontbijten met Ignacio, en het één en ander te bespreken.

IGNACIO

RAMONET

De Moecial (hierna DM): U beschrijft een wereld met machteloze politici, die hun macht uiteindelijk aan het Internationaal Monetair Fonds (hierna IMF) en andere financiële machten hebben afgestaan. Waarom is de wereld daar ingetuid? En niet alleen in het Westen. Van Delhi tot Kampala zijn velen ervan overtuigd dat het IMF het bij het rechte eind heeft.

I.R.: 'Natuurlijk, maar dat is omdat er een ideologisch evenwicht is ontstaan dat bijna geen tegenstand meer ondervindt. Na de Val van de Berlijnse Muur heeft alles wat maar enigszins kritisch was of naar links neigde, tot en met de sociaal-democratie, een verpletterende ideologische nederlaag geleden. Een tweede fenomeen is dat de politici zich schuldgevoelens hebben laten aanpraten door de economische machthebbers: Omdat ze de inflatie niet aanpakten, of omdat hun beleid de werkloosheid aanwakkerde... De politici kregen alle schuld in de schoenen geschoven, en raakten ervan overtuigd dat ze hun handen maar beter van economische aangelegenheden konden afhouden.'

DM: In Europa is bijvoorbeeld de monetaire soevereiniteit opgeheven.

I.R.: 'Precies. Ik ben niet tegen het principe van een eenheidsmunt, maar het is onloochenbaar dat men de politici en dus de burgers daarmee hun recht om tussenbeide te komen in economische aangelegenheden, heeft ontnomen.'

DM: De monetaire politiek is echter maar één element.

I.R.: 'Ja. De internationale instanties, zoals het IMF, gaan ervan uit dat economie niet ideologisch is, maar technisch, met structurele vereisten die voor alle landen hetzelfde zijn.'

DM: Zoals: de overheid mag niet te veel kosten, het begrotingstekort mag niet te groot zijn...

I.R.: 'Alle politici hebben die principes omarmd, linkse omdat ze ideologisch verslagen waren, en rechtse, omdat ze na de val van het communisme zonder meer ook in een crisis verkeerden.'

DM: Dus links en rechts zijn verdwenen en vervangen door het liberalisme voor iedereen?

I.R.: 'De triomf van het liberalisme, zeker. Het liberale liedje wordt *unisono* door iedereen gezongen, van rechts tot links. Dat is niet onbegrijpelijk, vind ik. Het kost onder de huidige omstandigheden veel moeite om een samenhangende oppositietheorie te ontwikkelen.'

DM: Het feit dat net de machthebbers in deze chaos een comfortabel leven kunnen leiden, verantwoordelijk voor het ontbreken van een draagkrachtige oppositiestroming?

I.R.: 'Ach. Er wordt de nieuwe spelers van de internationale geopolitiek niets in de weg gelegd in de huidige situatie van globale wanorde. De grote financiële groepen kunnen vrij hun gang gaan, de grenzen vallen weg, de wisselkoersen worden uitgeschakeld. De grote industriële groepen kunnen fuseren, of her en der zonder dat de nationale regering wat dan ook kan beginnen, een fabriek sluiten. De grote mediagroepen gaan en staan waar ze willen. Op politiek niveau komt de chaos vooral de VS ten goede, die als enige land een dominante rol blijven spelen.'

DM: Maar de chaos is niet persé negatief, bijvoorbeeld de ngo's kunnen toch veel vrijer handelen dan vroeger?

I.R.: 'Natuurlijk. Op zich is er niets tegen mondialisering, het is een nobel ideaal. Maar we integreren de planeet niet, we integreren drie polen: Noord-Amerika, west-Europa en Japan. Daar zit de rijkdom, en elke dag meer. Hoe sterker die polen worden, hoe meer ze in staat zijn te domineren. Vele landen komen opnieuw in een koloniale situatie terecht, waarbij ze door grote financiële groepen gecontroleerd worden: oliemaatschappijen, mijnbouwconcerns, de mediagroepen... Zij verdelen het land.'

DM: Is dat goed voor de bevolking?

I.R.: 'Natuurlijk niet. De bevolking heeft behoefte aan steden, maar de vrije markt zal die niet bouwen. Scholen en ziekenhuizen zal de vrije markt enkel voor de rijken construeren.'

DM: De vrije markt holt de democratiën dus uit, waardoor de overheden wereldwijd minder slagkracht hebben om belangrijke investeringen te doen. Zullen de grote bedrijven metertijd de infrastructuurwerken niet op zich nemen?

I.R.: 'Ze doen het niet en ze zullen het ook niet doen. Ze willen de wereld veroveren, opkopen. Sommigen hebben al meer financiële middelen dan vele landen, ze hebben mensen in dienst, hun bevolking, ze hebben vliegvelden, satellieten, ze installeren hun legertjes.'

DM: Hoe ziet u mondiaal gesproken de mogelijkheid om paal en perk te stellen aan de toenemende invloed van de financiële wereld?

I.R.: 'Er is een grote nood aan regelgeving. Reglementering die speculatie tegengaat en die de armen ten goede komt, door bijvoorbeeld met een belasting een ontwikkelingsfonds te spijzen.'

DM: En de schuld van de derde wereldlanden?

I.R.: 'De schuldenlast van de derde wereld is grotendeels onrechtvaardig. Wat wij aan het zuiden verkopen, wordt steeds duurder en minder bruikbaar. Wat het zuiden aan ons verkoopt wordt daarentegen steeds goedkoper. Ondertussen doen we, door bijvoorbeeld het verkopen van ouderwetse telefoonsystemen, alsof we het zuiden een dienst bewijzen. Door handel te drijven, helpen we hen in hun ontwikkeling, luidt het dan.'

DM: Ontwikkelingslanden kunnen niet tegelijk hun interesten betalen en investeren in ontwikkeling.

I.R.: 'Zelf de wereldbank en Clinton beginnen dit te beseffen! Ecuador heeft vorige week bekend zijn schuld niet te zullen betalen. Als alle landen tegelijk zeggen dat ze niet zullen betalen, moet er wel onderhandeld worden, anders zijn alle banken failliet.'

Jacqueline BOUVIER

Uw Franse Verslaggeefster (Résistance Globale)

U kan op beide oren slapen...

...32 december is volkomen veilig

Onze tijdsrekening is fout. Christus is geboren, als hij al geboren is, in 33 of 34 voor Christus. Het Nieuwe MILLENNIUM is dus begonnen in 1967 of 1966. Het MILLENNIUM is dus begonnen met 1968! Help! Gods wegen zijn ondoordringelijk...

Het nieuwe nakende MILLENNIUM dat we misschien nooit meer gaan meemaken! God weet welke duistere hand boven ons hoofd hangt! Wat een circus, wat een geroep, gebrul, getier, geplan, geflip, gedruk, gegadgetteer en gecommmercialiseer voor wat? We vieren onze eigen tijdrekening en we zullen feesten, we gaan onze eigen geschapen dierbare vloek vieren: de Tijd! Feestwaanzin in het duizendste kwadraat. En we worden degelijk voorbereid. Maanden waarin overal kopen en opsmukken en plannen en zeveren de klok slaat om vrolijk te feesten. En dan weken voortgesleep van vreetpartij naar zuipfestijn naar lulkoektornooi naar weer de volgende lethar-

gie. Wij die willen dat het leven en de wereld één feest zijn, een vrolijk, licht, vriendschappelijk, warm en gezellig samenzijn in de donkere, donkere winter... En nog eens duizend jaren zijn voorbijgegaan. Wat een overdonderend beseff! Wat heeft de mensheid al niet gedaan om trots op te zijn! Net zoals onze levens nu voortschrijden dag na dag zonder het gevoel van ophef en verwezenlijkning méér dan een half procent van ons leven te voelen, is de mensheid voortgeschreden. Allen werden wij ergens in de loop der mensheid ter aarde geworpen en bleven daar genageld...Het einde, het is altijd nakend en nooit in zicht. Naakt daar nu geen nieuw Millennium, en gaan wij dan even geloven dat het einde in zicht is en alles nog eens voor de laatste maal verpletterend, overdonderend, flitsend en flashend tot het uiterste helemaal volledig eindelijk voor eens en altijd meemaken?

De lauwe oorlog

Tien jaar geleden de koude oorlog aan zijn einde kwam, kwam er tevens een einde aan het evenwicht van de afschrikking. Hoe precair het bipolaire evenwicht ook was, het droeg tevens een grote stabiliserende werking in zich. De internationale en interstaatsverhoudingen konden namelijk steeds worden getoetst aan dit omnipresent model. Nu deze tweedeling ontbreekt, is tevens de sussende kracht van die zekerheid verdwenen. Wat ons nog rest is onzekerheid. Schuiven we op naar een unipolaire wereld of wordt het weer een bipolaire, type VS & Friends vs. All the Rest.

Naar aanleiding van de verwerping door de Amerikaanse Senaat van het verdrag voor stopzetting van kernproeven (CTBT-verdrag), werd er in de hele wereld bezorgd gereageerd. De implicaties van deze afwijzing kunnen zonder twijfel verstrekkend zijn als signaal naar andere al dan niet aspirant-kernmogendheden. Wanneer de Amerikaanse defensiestrategen op een ontmoeting met hun Russische collega's daarbij aankondigden dat zij een wijziging wilden bekomen van het in 1972 gesloten antikernwapenverdrag (ABM: Anti-Ballistic-Missile) deed dit de wenkbrauwen nog verder fronsen. In het ABM wordt namelijk bepaald dat staten geen programma mogen ontwikkelen met de bedoeling vijandige raketten neer te halen, omdat zulks tot een kettingreactie zou leiden. Rusland reageerde voorspelbaar teleurgesteld, het doemscenario van een koude oorlog indachtig. Prompt pasten zij hun Strategische Doctrine aan. Voortaan hangen ook zij de First-Use Doctrine aan, het recht als eerste een kernwapen te gebruiken.

Deze veelzeggende gebeurtenissen van de voorbije maand vormen een mooie aanleiding om te onderzoeken waar deze wereld naartoe vaart, wie er aan het roer staat (als er al iemand staat) en wie er daarbij overboord wordt gegooid.

The New World Order

Hoewel er nog maar tien jaar zijn verstreken sinds het symbolische einde van de koude oorlog n.l. het neerhalen van de Berlijnse muur, is het wereldbeeld al danig veranderd. Bij gebrek aan een evenwaardig opponent vormen de VS vandaag de enige wereldmacht die deze naam waardig is. Vanuit deze comfortabele positie hebben zij ook de rol van politiemacht van de wereld op zich genomen. Daarbij worden dikwijls ondoordachte, zelfs arrogante beslissingen genomen die ertoe leiden dat nieuwe allianties kunnen gevormd worden. Op dit moment kunnen we nog niet veel meer doen dan koffiedik kijken, doch enige trends beginnen zich reeds af te tekenen. Zo gaan verschuivingen in de strategi-

Een raketterschild zou de drempel actief te interveniëren sterk verlagen.

voordat ze een werkelijk gevaar kunnen betekenen. Het bombardement van de farmaceutische installatie in Soedan was hiervan een typevoorbeeld. Dit soort acties is in tegenspraak met het internationaal recht gezien: 1° een internationaal mandaat ontbreekt, 2° binnen het grondgebied de soevereine staat het monopolie van geweld heeft en 3° ook het recht op zelfverdediging hier niet kan ingeroepen worden omdat over een reactie op een aanval hier geen sprake kan zijn.

sche balans op lange termijn altijd gepaard met verhoogde activiteit op vlak van bewapening. Hier komt het probleem van de proliferatie de kop op steken.

Of er in deze fabriek daadwerkelijk chemische wapens werden aangeemaakt is bij dit vraagstuk minder relevant. Waar het om draait is dat het recht in eigen handen wordt genomen alvorens het conventioneel recht zijn

offer van worden zeker geen stimulans om zelf dit verdrag te ondertekenen.

"De toestand is hopeloos, doch niet ernstig."

Proliferatie is op zich een diepgaand proces dat verspreiding van kennis en know-how combineert met de daadwerkelijke wil tot het ontwikkelen en evt. gebruiken van onconventionele wapens. De gangbare techniek om proliferatie tegen te gaan is via verdragen staten aan te sporen zichzelf het gebruik van onconventionele wapens te ontzeggen. Een nieuw strategisch concept dat echter door onze broeders Amerikanen is uitgebroed

forum kan krijgen. Als we de redering die hier gehanteerd wordt zouden doortrekken naar andere situaties zouden we meteen de halve wereld kunnen platsuimen. Immers, India en Pakistan die met getrokken zwaarden tegenover elkaar stonden/staan omtrent Kashmir lieten er geen van beide twijfel over bestaan dat zij over de mogelijkheid beschikten kernwapens in te zetten. Ook het communistische Noord-Korea blijkt ondanks

Het gele gevaar ?

Een bijzondere vermelding in het hendaagse spelletje stratego verdient de Volksrepubliek China. Vele westerse ogen richten immers naar deze "coming man" van de internationale politiek. De mogelijkheid is immers niet denkbeeldig dat zij de rol die vroeger door de USSR werd ingenomen zullen overnemen. Veel zal afhangen van hoe de relaties met het

kort na het uitlekken van geruchten over infiltratie van Chinese spionnen in het Witte Huis en in Los Alamos zijn operaties in Joegoslavië. In het gezaghebbende tijdschrift Defense & Foreign Affairs werd onomwonden gesteld dat deze operaties hoofdzakelijk tot doel hadden dit potentieel wereldschandaal te voorkomen. In oorlogstijd kan men namelijk bezwaarlijk het regeringshoofd van dienst bekriften uit schrik het land te verdelen. In een situatie waar iedereen als één man achter "de mensen in de frontlinie" dient te staan is dit allerminst gewenst. In hoeverre u, kritische lezer deze redenering volgt is uw zaak, de mate waarin u in de goede trouw van de VS bij het ongelukkige bombardement van de Chinese ambassade gelooft ook.

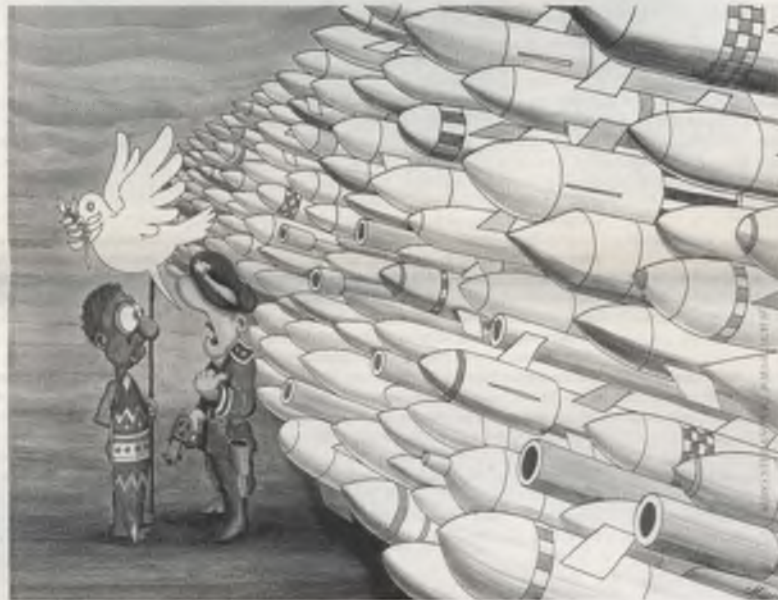
De Amerikaanse plannen om het ABM aan te passen waren nu voor China de gelegenheid om zelf aan te kondigen dat zij op hun beurt het eigen kernarsenaal zullen uitbreiden. De volgende stap in de vicieuze cirkel is gezet.

Internationale organisaties

Hoe de internationale organisaties omgaan met de zich snel wijzigende verhoudingen is een ander vraagstuk waar geen eenduidig antwoord op valt te formuleren. De VN is met het millenniumforum en ettelijke andere initiatieven het pad van de hervorming ingeslagen. Toch zien we dat in de Veiligheidsraad het Vetorecht vooral gebruikt wordt als instrument om nationale belangen te behartigen. Internationale "Vrede en Veiligheid" worden hier enkel nog als losse termen ter legitimatie van buitenlandse militaire interventies gebruikt. Op die manier wordt de "organisatie der hoop in bange dagen" geprostitueerd. Wat men op deze manier doet is de wil van de organisatie ombuigen om zo hun autoriteit te verwerven. Dit is niet zomaar een gratuite bewering, de aanval op Joegoslavië die de VN voor een voldoende feit stelde illustreert dit meer dan voldoende. Het fiat in de veiligheidsraad was namelijk nog niet bekomen. Een ander voorbeeld is de wel erg ruime interpretatie van het wapenembargo t.o.v. Joegoslavië. Dit werd door de NAVO vloetes geïnterpreteerd en uitgebreid tot een algeheel olie-embargo. Wat indien Russische tankers zouden trachten olie te leveren?

Hetgeen hier gebeurt komt net als bovenvermeld fenomeen van "counterproliferation" neer op pure eigenrichting. Indien de VS daarbij daadwerkelijk een raketterschild zou ontwikkelen, iets waar we gelukkig nog ver vanaf staan, zou de drempel op deze manier in te grijpen nog sterk verlagen. Men hoeft geen schrik meer te hebben van retaliatie, wat arrogantie bevordert.

Het VN-Handvest dient dringend gehervat te worden. Het is geen vodge papier waarnaar verwezen mag worden als het past. Wat mij persoonlijk met verstomming slaat is het gemak waarmee dit heden ten dage gebeurt.

belust het "counterproliferation". Men anticipeert op proliferatie en verhindert ze voor ze plaats kan hebben. Situaties die men aldus als bedreigend voor de natie beschouwt worden in de kiem gesmoord nog

gigantische hongersnoden toch nog over de nodige fondsen te beschikken om een programma op poten te zetten. En de lijst is zoals u wel weet nog veel uitgebreider.

Geconfronteerd met dit gedrag blijven andere staten natuurlijk niet onverschillig. Door arbitraire acties van dit kaliber worden staten die anders mogelijk zouden willen helpen bij het uitbouwen van een vreedevolle wereldstructuur in het defensief gedwongen en omgevormd tot -nu onvrijwillige- vijanden. Wat immers als zij aan de beurt zijn? In december 1998 lanceerde de toenmalige premier Primakov de oproep tot het uitbouwen van de strategische driehoek Rusland-China-India. Ofschoon we daar nog ver van af staan is dit toch een weinig bemoedigende gebeurtenis.

Wanneer een land als de VS, dat al veel verder staat wat betreft het ontwikkelen van kernwapens dan nog eens het CTBT verdrag afwijst is dit voor staten die hier mogelijk slacht-

Westen (lees VS) zich ontwikkelen.

Recente berichten vormen echter geen reden tot optimisme. Het spierballenvertoon omtrent de kwestie Taiwan is veelzeggend genoeg om de situatie te schetsen. Toen president Clinton gedurende zijn bezoek aan China midden vorig jaar weigerde het concept van strategische integriteit van China met Taiwan te steunen, kwam dit neer op het aanvaarden van de koers die men in Beijing wil varen. Hij gaf hiermee in feite stilzwijgende toestemming om te trachten Taiwan gewapenderhand te incorporeren. De houding van Amerika die hierdoor zijn verantwoordelijkheid ontloopt hebben hierdoor alleszins in Japan en Korea serieuze vragen doen rijzen. Dat de kas voor de electorale campagne van de democratische partij en presidentskandidaat Clinton heimelijk werd gespekt door illegale Chinese fondsen zal hopelijk geen voetnoot in de geschiedenis blijven.

Meer recentelijk startte de NAVO

VUB verzet zinnen

Zinnekeparade ???

Wat is dat voor iets, een zinneke? Het woord is een verbastering van de rivier de Zenne, en betekent hetzelfde als Kette, een Brussels straatjochie. De initiatiefnemers (waaronder scenograaf Jean-Claude De Bemels) kozen door deze naamgeving bewust voor de Brusselse verscheidenheid, want de zinnekes verstopten hun gemengde achtergronden niet, integendeel, ze zijn er juist fier op.

brussellennq
2000

Deze houding zal doorheen de ganse paradesoort (want dat wordt het, een Brusselse artistiek verantwoorde carnavaleske cavalcade) doorschemeren. Immers, elke Brusselaar, van welke afkomst ook, wordt uitgenodigd om deel te nemen aan de optocht. Vanuit vijf verschillende plaatsen in Brussel wordt er dan naar het stadscentrum afgezakt om te ont-aarden in een waar volksfeest. De VUB en de ULB staken de koppen bij mekaar en besloten aan deze stoet deel te nemen. Met de Verhaegenoptocht in het achterhoofd optoerden enkele lucide geesten voor een praalwagen. Voorwaarde was wel dat de praalwagen ecologisch verantwoord zal zijn, dus geen verbrandings-

gassen. Zoals je uit bijgaande tekening zal kunnen opmaken is hier ter-dege rekening mee gehouden.

Een gezamenlijk project van de VUB en de ULB.

Oswald Kuijken (kent u de familie Kuijken nog niet?), leidt momenteel één van de creatieve ateliers (modeltekenen) aan de VUB. Die worden elk jaar georganiseerd door de Dienst Cultuur van de VUB. Hij werd door Rita Hebbelink van deze dienst aangezocht om de gezamenlijke deelname van ULB-VUB aan de Zinnekeparade te bedenken. En het idee dat aan zijn brein ontsproot leverde een even eigenaardig als grandioos project op.

Een korte beschrijving

Om zo nauw mogelijk aan te sluiten bij de jaarlijkse traditionele optocht die door de studentikoze gemeenschap van de beide universiteiten georganiseerd wordt optoerde Oswald Kuijken voor een praalwagen. Die zou dan ook tijdens de St-Vé stoet kunnen ingezet worden. Het is trouwens een unieke gelegenheid voor de beide studentengemeenschappen om samen een project te realiseren. En trouwens niet enkel de studentengemeenschappen... Is de tijd niet rijp om ook eens over de grenzen van de vakjes heen (student, assistent, technicus, professor, historicus, ingenieur, jurist, blablabla) samen aan een project te werken?

De HOMO (de werknaam voor de praalwagen) heeft vier cilindres die via een truckas, een versnellingsbak en een differentiaal de achterwielen aandrijven. Hij wordt bestuurd door één persoon, met dezelfde instrumenten als een auto (stuur etc.). De vier cilindres vormen de motor. Is een "zuiger" boven aangekomen dan gaan er één tot vier mensen op staan, om deze te doen zakken. Het aantal

wordt bepaald door de "gaspedaal" van de chauffeur, via een LED-scherm of een ander communicatiesysteem. Deze mensen blijven staan tot de zuiger helemaal beneden zit, en wippen dan op een vaste zitbank die los staat van de zuiger. Op dit ogenblik is er al lang een tweede cilinder geactiveerd, door het gewicht van de personen die zich daarop bevinden. Enzovoort. Elk signaal om op de vloer van de zuiger op te staan wordt begeleid door een trommelslag, en er is eventueel ook een rookmachine aan boord die voor de uitlaat zorgt. Dankzij de versnellingsbak kan de motor ook stationair draaien.

Tanken betekenen een stop aan een eet- of drankgelegheid. Zijn de mensen te moe van dit opstaan en gaan zitten, dan worden zij vervangen: een 'vidange'.

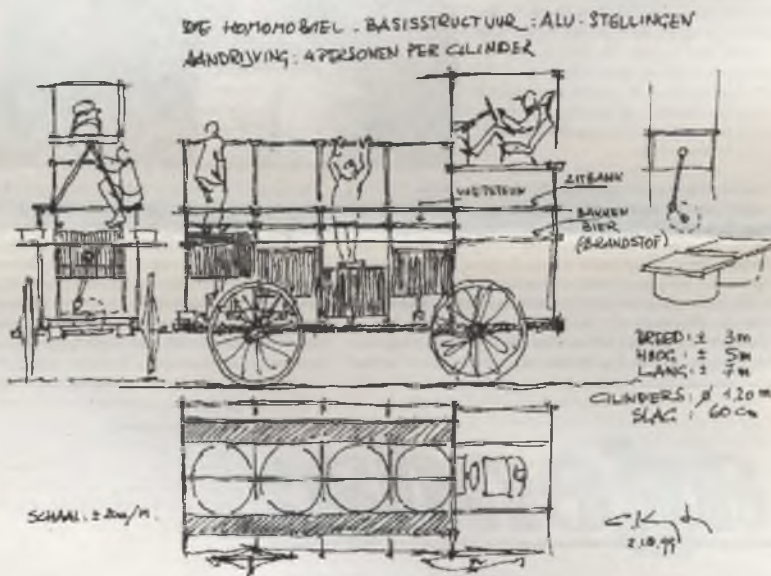
Technische realisatie

Het is de bedoeling van de kunstenaar om hier nog niet in detail op in te gaan. Hij wil de ruimte laten aan de technici om zelf op een creatieve manier met oplossingen voor de dag te komen. Het spreekt immers voor zich dat dit een moeilijk karwei wordt waar heel wat know how voor vereist is. Daarom doet hij hier de oproep aan geïnteresseerden om contact op te nemen met de Dienst Cultuur. Aarzel dus niet. Kan je overweg met elektronische circuits, rotors, aandrijvingen van rookmachines? Dan is dit wat voor jou. Ook studentenkringen, technische diensten en wetenschappelijke onderzoeksdiensten worden uitgenodigd hun bijdrage te leveren. Ook ideeën omtrent kostums, muziek en alles wat nog voor sfeer kan zorgen zijn van harte welkom.

En als toetje: 10.000 ballen

Om eventuele technische genieën nog wat aan te porren: Ge krijgt tienduizend frank (Belgische) wanneer uw realisatie op basis van bovenstaande beschrijving door een jury geselecteerd wordt. Daarna zal de wagen door welwillende handen gestalte krijgen en - hopelijk - op 27 mei 2000 zijn eerste rit maken...

Indien u geïnteresseerd bent kan u contact opnemen met Dienst Cultuur in gebouw Y' naast het KulturKaffee. Vragen naar Rita Hebbelink of Frank Van Dessel, tel 02/629 30 87 Pleinlaan 2, 1050 BXL. E-mail: rhebelli@vub.ac.be

Waar vroeger het Verenigd Koninkrijk nog als matigende invloed naar voren kwam worden we nu geconfronteerd met een Tony Blair die in het kielzog van de VS diens beslissingen slaafs navolgt.

De NAVO die hierboven al een aantal keer is vermeld verkeert zelf ook in een transitiefase. Hoewel zij opgevat is als een defensieorganisatie die ingeval van conflict met de Sovjetunie een onmiddellijk antwoord kon bieden, wordt zij nu geconfronteerd met een strategische omgeving die compleet veranderd is. Het belang van het militaire is sterk opgeschoven in de richting van het politieke. Het besluitvormingsmechanisme dat deze organisatie hanteert komt dan ook totaal niet meer overeen met de actuele noden. De lidstaten hebben namelijk een deel van hun soevereine beslissingsmacht afgestaan aan de NAVO, die indien nodig onmiddellijk moest kunnen reageren. De oorlog om Kosovo

heeft duidelijk gemaakt dat de lidstaten hun zeggingschap terugvorderen. Oorlog is namelijk in wezen niets anders dan de voortzetting van de politiek. Zich in zulk een avontuur storten vereist dan ook een politieke beslissing waarin elk van de lidstaten soeverein beslist of zij willen meedoen. Volgens de Gentse professor Rik Coolsaet is het mogelijk dat de alliantie zich in de toekomst dan ook zou beperken tot die van filiaalhouder van een militaire supermarkt waar lidstaten kunnen gaan shoppen wanneer zij militair materieel nodig hebben.

Wat de rol van de EU in heel deze ontwikkeling zal zijn valt nog te bezien. In het verdrag van Maastricht is het gemeenschappelijk defensie- en veiligheidsbeleid opgenomen als tweede peiler van de Unie. Vooral dit echter realiteit zal worden zal er nog veel water naar de zee moeten stromen. De meningen omtrent deze kwesties zijn immers immens ver-

deeld. Hoewel we op het vlak van veiligheid richting consensus uitgaan, is die qua defensie nog ver te zoeken. De functie en toekomstige rol van Javier Solana alias "monsieur PESC (politique extérieure et sécurité commune)" en nu ook Secretaris-Generaal van de WEU, als het gezicht van het buitenlandse veiligheidsbeleid van de Unie, is ook nog troebel. We kunnen enkel hopen dat op een dag de Unie sterk genoeg in de schoenen zal staan om vanonder de vleugels van de VS vandaan te komen en een eigen waardig alternatief te bieden zal hebben. ...Afwachten...

Hoop of Wanhoop ?

Is het dan zo erg gesteld met deze wereld ? Al bij al moeten we de totale apocalyps nog even uitstellen. De globalisatie en economische interdependentie tussen staten is enorm gegroeid. De communicatietechnologie vormt ons allemaal sinds om tot wereldburgers. Begrip-

pen als nationale soevereiniteit hebben dan ook niet meer dezelfde betekenis als vroeger en worden vooral van onder het stof gehaald in tijden van confrontatie. Conflict is voor alle betrokken partijen echter nadelig, simpelweg omdat ze geld kosten en vruchtbare economische relaties verstoren. Een lose-lose situatie als het ware. De weg van de diplomatie is hoe dan ook de meest voordelige. Uiteindelijk zullen ook de staatsmannen aan het roer van deze wereld tot dit besef moeten komen. De tussentijd zouden we met volgende boutade kunnen samenvatten:

"De toestand is hopeloos, doch niet ernstig."

EDC

Met dank aan Kurt Laforce voor zijn verhelderende medewerking.

Fred Van Hove improviseert het nieuwe millennium in

"Het Nieuwe Millennium In..."

Onder deze titel heeft het Gemeenschapscentrum Elzenhof een reeks ongewone concerten geprogrammeerd, waarin telkens op een of andere manier muzikale muren worden doorbroken.

"Het Elzenhof brengt in zijn programmatie dit jaar niet alleen een Godvader van de improvisatie in België, maar ook een staalkaart van de jongste lichte van musici, die op hun eigen manier creatief met muziek omgaan. Of het dan over jazz, rock of klassiek gaat, doet er niet toe. En als deze musici overgaan tot het spelen van bestaande werken, dan wordt hun spelen door de improvisatie-attitude beïnvloed." aldus het programmaboekje.

Op donderdag 25 november is het de beurt aan "Godvader" Fred Van Hove, die solo, aan de piano een volledige avond geïmproviseerde muziek zal brengen.

Hoewel Van Hove inderdaad aan de wieg heeft gestaan van de vrije improvisatie in België én in het buitenland, hoewel hij zijn muzikale kennis doorgeeft aan de jongere generatie (in o.a. het Conservatorium van Rijsel), en hoewel hij al geruime tijd zilveren slagen heeft, hoor ik niet graag dat gegodvader-van-de-improvisatie.

Het lijkt wel alsof de Antwerpenaar inmiddels zijn muzikale zegje heeft gedaan en nu nog wat na-geniet van zijn opgebouwde faam. Niets is minder waar.

Wat die opgebouwde faam betreft: voornamelijk in het buitenland wordt Van Hove naar waarde geschat, maar in ons Vlakke Landje krijgen zijn initiatieven nog steeds niet de aandacht die ze verdienen. Terwijl hij regelmatig in het buitenland met de groten onder uit de jazz-, improvisatie-concerteert en opnames maakt, schreeft men in België zijn subsidies zonder pardon terug. (Van Hove was Cultureel Ambassadeur van Vlaanderen in 1996 en 1997.)

Toch is er beterschap. Zo staat Van Hove dit seizoen bijvoorbeeld geprogrammeerd in de reeks "Lundis d'Hortense" in het

Brusselse Conservatorium (3 april 2000) en in de prestigieuze reeks "Chamber-Jazz" in de Singel te Antwerpen (16 maart 2000 met het Pistri-ensemble).

Bovendien is het duidelijk dat de man op muzikaal gebied nog lang niet uitverteld is.

Vanuit een zeer kritische houding t.o.v. jazz- en geïmproviseerde muziek, baant hij nog steeds zijn eigen weg.

Reeds in het begin van zijn carrière ervoer hij de strakke structuur en het vastgelegde harmonische verloop van de jazz als een

In 1973 richtte hij W.I.M. op (Werkgroep Improviserende Musici) om geïmproviseerde muziek te stimuleren, concerten en festivals te organiseren, cursussen te geven en publicaties, CD's en platen uit te geven.

Van Hoves activiteiten omhelzen ook het begeleiden van stomme films of schrijven voor fanfare, bigband en theater (voor o.a. de Blauwe Maandag Compagnie).

Nu al 25 jaar organiseert W.I.M. elke zomer het bijzonder inspirerende FREE MUSIC festival, dat de laatste jaren plaatsvindt in het Antwerpse Theater Zuidpool. 2 tot 3 dagen lang, komen verschillende vormen van improvisatiemuziek aan bod, gebracht door de meest uiteenlopende ensembles.

Zo zal mij de fabelachtige muzikale ontmoeting in '98 tussen Van Hove(piano), André Goudbeek (sax, bandoneon), Ivo Van der Borcht (percussie) en America's-best-kept-secret-in-improvisation-music (sax), steeds bijblijven.

Vanuit een volledig vacuüm kwamen klanken tot stand, die door de intense interactie tussen de vier muzikanten wonderbare (kamer)muziek werden. Het muzikale materiaal ontstond ter plekke, richte de "compositie", de vorm lag open en werd toen in het Nu gemodelleerd.

Samen bliezen ze, daar, hun creatie een ziel in en als een Golem begon Het een eigen leven te leiden, nam zelf beslissingen waaraan Zijn bezielers slechts konden gehoorzamen.

Vervolgens, een waanzinnige climax. En dan, alsof het niet anders kon, het einde.

Stefan

beperking. Stelselmatig stapte Van Hove over de bestaande muzikale grenzen heen en kwam tot een muziek met onbelemmerde improvisatiemogelijkheden, een muziek die volgens zijn eigen ideeën verliet en niet meer volgens het traditionele schema - Van Hove drukt zich trouwens niet alleen uit met de piano, ook het kerkorgel en de accordeon zijn trouwe partners geworden. Niet toevallig liep die muzikale ontvoeging parallel met de studentenrevoltes van het einde van de jaren zestig. (Immers, de kunstenaar is een ziener!)

agenda:

Klassieke Muziek

Do 18/11

@Sint-Michiëltheater 20u* (400 BEF) Orkest (Koninkl. Filh. Ork. v. Vlaanderen olv HERREWEGHE) + cello (WISPELWEY): Sibelius (Valse Triste), Dvorak (celloconcerto), Brahms (symfonie nr.4)

Vrij 19/11

@Sint-Michiëltheater 20u* (600 BEF) Orkest (Nation. Filh. Ork. Hongarije) + piano (Z.KOCISIS) Ligeti (Lontano), Liszt (Pianoconcerto nr.1), Bartok (2 Images + Wonderbaarlijke Mandarijn Suite)

Za 21/11

@Paleis voor Schone Kunsten 9u30: ontbijt, 11u concert (250 BEF + gratis ontbijt) viol (R.CAPUCON) + piano (J.DUCROS): Ravel (Sonate), Schubert (Fantaisie D934)

@Sint-Michiëltheater 15u* (400 BEF) Orkest (Nation. Ork. België olv Y.SIMONOV) + viol

(V.SZABADI): Liszt (Prometheus), Dohnanyi (Concerto nr.1 voor viool en orkest), Bartok (Concerto voor Orkest)

Ma 22/11

@Sint-Michiëltheater 20u (500 BEF) piano (Andras SCHIFF): Scarlatti (12 sonates), Smetana (Polkaf), Janacek (Sonate), Chopin (Mazurka's), Bartok (Sonate)

Di 23/11

@Conservatorium Brussel 20u* (600 BEF) viol (Frank Peter Zimmermann) en piano (Christian Zacharias) Ludwig van Beethoven (sonates voor viol en piano nr. 5,6,7)

Do 25/11

@Lunatheater 20u30 (500BEF) 2 piano's (Jos Van Immerseel & Claire Chevallier) Debussy + Infante

Ma 29/11

@Sint-Michiëltheater 20u* (600BEF) orkest (Chamber Orchestra of Europe olv. Nikolaus Harnoncourt) Haydn (Symfonie nr.100), Bartok (Divertimento), Dvorak (Slavische dansen)

Di 30/11

@Conservatorium Brussel 20u* (600 BEF) viol (Frank Peter Zimmermann) en piano (Christian Zacharias): Ludwig van Beethoven (sonates voor viol en piano nr. 8,9 (Kreutzer),10)

Wo 1/12

@Conservatorium 20u* (500 BEF) orkest (Nationaal Orkest van België) en hoorn (M.-L. Neuncker) Haydn (Symfonie nr.103), Mozart (Hoorconcerto nr.2), Hindemith (Hoorconcerto), Mendelssohn-Bartholdy (Symfonie nr.4 "Itali-aanse")

Do 2/12

@Koninklijk Circus 20u* (400 BEF) orkest (Orchestre hilharmonique de Liège olv R. Zollman) en viol (Boris Belkin) Honegger (Mouvement Symphonique nr.3), Prokofiev (vioolconcerto nr.2), Elgar (Symfonie nr. 3, voltooid door A.Payne)

Za 4/12

@Botanische 20u30 (500 BEF) ihkv Europalia Hungaria kamermuziek (Ensemble Musiques Nouvelles, mmv. Z. Lukin (sopraan), G.Csalog (piano) Kurtag (3 old inscriptions, sopraan en piano, Jeux, piano) P.Eötvös (Thunder, Psy, Strijkkwartet)

Di 7/12

@Lunatheater 20u30 (450 BEF) Or-

kest (Ictus-ensemble olv. G-E Octors) en zang Stravinsky (2 Sacred Songs), G. Grisey (4 Lieder de Wolf), Kurtag (Hommage a R.Sch), G. Grisey (La Berceuse)

Wo 8/12

@Sint-Michiëltheater 19u30* (600 BEF) oratorium: Händel: Theodora HWV 68, Gabrieli Consort en Players olv Paul McCreesh

Do 9/12

@Sint-Michiëltheater 20u* (400 BEF) Orkest (Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen olv. John Storgards) en cello (Anssi Kartunen) Janacek (Het Kind van de Speelman), Magnus Lindberg (Celloconcerto, Belgische creatie), Sibelius (Symfonie nr.5) zie artikel

Za 11/12

@Koninklijke Muntchouwborg 20u (300BEF) Zangrecital (David Daniels, contratenor), Malcolm Martineau (piano) Beethoven, Cesti, Haendel, Ravel, Caldara, Lotti (neen, niet Helmut), Gluck, Schubert, Vaughen Williams

Zo 12/12

@Sint-Michiëltheater 20u* (600 BEF) Oratorium: Johann Sebastian Bach: Oratorium tempore Nativitatis Christi BWV 248 (Amsterdam Baroque Orchestra & Choir olv. Ton Koopman)

Ma 13/12

@Conservatorium 20u* (500BEF) Kamermuziek (Prazak Quartet met Nelson Freire, piano) Dvorak (Piano Quintet), Schubert (Piano Quintet "Forellen")

@Kaattheaterstudio's 20u Ictus ensemble (J.-L. Plouvier, piano, D. Descheemaeker, klarinet) One. Only. One: Veli-Matti Puumala (Basfortel, voor klarinet, piano en electronics)

*een half uur voor de voorstelling, en op dezelfde locatie, worden de werken ingeleid door een Frans- en Nederlandstalige specialist/e

Alle concerten (behalve op 13/12) opgenomen in deze lijst zijn georganiseerd door de Filharmonische Vereniging Brussel, tickets: 02/507 82 00 (cultuurwaardebons zijn geldig)

JAZZ en IMPROVISATIE

Do 25/11

@Gemeenschapscentrum Elzenhof, Kroonlaan 12, Elsene 20u30 (250 BEF, 200 BEF voor CJP-leden) Improvisatie: Fred Van Hove (piano) Tickets: 02/648 20 30 zie artikel

Za 27/11

@Conservatorium 20u30 (650 BEF) Jazz: Carla Bley Trio (Blay, piano; Swallow, bass; Sheppard, sax) Tick-

Vulkanische activiteiten onder donkere Finse meren

Op donderdag 9 december vindt in het Brusselse Sint-Michiëltheater de Belgische creatie plaats van het Celloconcerto van Magnus Lindberg. Janaceks "Het Kind van de Speelman" en de 5e Symfonie van Jean Sibelius vervullen het programma, dat gebracht wordt door Het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen, voor deze gelegenheid geleid door de Fin John Storgards en met de, al even Finse, Anssi Kartunen als solist.

Het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen (KFOvV) speelt meer en meer een prominente rol in het Belgisch muziekleven. Zoals op 30 en 31 oktober j.l. tijdens de Schumann-hapening in Antwerpen nogmaals duidelijk werd, schuilt de kracht van het orkest niet alleen in haar kwaliteit, maar ook in de doordachtheid van haar programmatie: de benoeming van Philippe Herreweghe in september 1998 tot nieuwe muziekdirecteur heeft hier ongetwijfeld veel mee te maken. Om het muzikale erfgoed optimaal uit te dragen, streeft het orkest naar een zo coherent mogelijke programmering, waarin de confrontatie tussen traditie en vernieuwing prioritair is en waarin "monografische" weekends als het Schumann-weekend opgenomen worden.

Het orkest stimuleert die confrontatie door elk seizoen met een hedendaagse, vaak onbekende, onbemande "huiscomponist" te werken. Magnus Lindberg, die eigenlijk al naam heeft gemaakt als componist, viel dit seizoen die eer te beurt.

De nu 41-jarige Fin (*1958) heeft inmiddels een avontuurlijk parcours afgelegd. "Alleen het extreme is interessant", is een uitspraak van Lindberg die zijn vroege werken karakteriseert, en die sterk aanleunt bij wat Schoenberg meer dan 70 jaar geleden poneerde: "De middenweg is de enige weg die niet naar Rome leidt." Zijn muzikaal uitgangspunt was dat van de Centraal-Europese erfenamen van Webern (één van Schoenbergs leerlingen), maar na enkele jaren ervoer Lindberg het dogmatische van die (seriële) richting als een beperking en sloeg een ander pad in.

"Ik ben een kind van mijn tijd, ik hou van complexe dingen en hoge snelheden". Lindbergs muzikale zoektocht in het begin van de jaren '80, leidde in 1985 tot het gigantische orkestwerk Kraft. Luisteren naar Kraft is kijken in een vulkaan. Complexe ritmes en ritmische transities, waarbij gebruik werd gemaakt van de computer, staalharde klanken, een ongewoon kleurenpalet (Lindberg gebruikte schroot als percussie-instrumenten), het zijn allemaal kenmerken van zijn hoogenergetische

composities uit die periode. (Kraft wordt voor de eerste maal in België uitgevoerd op 25 februari 2000 door het KFOvV)

"De Grote Traditie is voor mij heel erg aanwezig. Maar in de periode van Kraft was ik er, naïef en verkeerdelijk, van overtuigd dat over die traditie heen gestapt kon worden.", vertelde hij in '97. Als Orpheus keek Lindberg uiteindelijk toch om naar het verleden, zijn volgende werken (vanaf de jaren '88-'89) verloren stilaan hun brutale primitivisme en werden subtieler, consonanter, toegankelijker, leken meer in die Grote Traditie te wortelen, zonder uiteraard Lindbergs eigenheid te verloochenen. Het gebruik van de computer heeft Lindberg naar eigen zeggen de moed gegeven om eenvoudiger te schrijven. "Vroeger hakte ik in een blok graniet, nu is mijn aanpak zachter, als ben ik klei aan het kneden." Het gestroomlijnde Corrente (1992), de zeer knappe Coyote-Blues (1993), of het opwindende Arena (1995), zijn getuigen van deze evolutie.

Het Celloconcerto, geschreven in 1998-99 voor de cellist Anssi Kartunen, bestaat uit één ononderbroken beweging. Terwijl er in een traditioneel concerto een duidelijke hiërarchie bestaat tussen de solist, die in de schijnwerpers staat, en het orkest, dat de solist "begeleidt" en hem de kans geeft zich te manifesteren door met hem in dialoog te treden, bestaat er in dit concerto een volledige osmose tussen de cello en het orkest. (Diezelfde idee is terug te vinden in het Violoncelloconcerto van zijn Amerikaanse generatiegenoot John Adams). De cello doordringt hoe langer hoe meer het muzikale weefsel en reikt de muzikale stenen aan waaruit het werk is opgebouwd. Ook het Celloconcerto is in de energieke, ritmisch gedetailleerde, spectrale stijl, eigen aan de latere Lindberg, geschreven.

Dit celloconcerto wordt op 9 december gekoppeld aan de 5e Symfonie van Lindbergs landgenoot, Jean Sibelius (1865-1957). Sibelius' historisch belang werd lange tijd ontkend. Apoelogen van Schoenbergs dodecafone en Weberns seriële compositietechnieken (zoals Adorno en Boulez), keurden Sibelius af omdat hij bovengenoemde de rug toekeerde en op een andere manier uit de post-wagneriaanse crisis stapte. Het is niet onbelangrijk hierbij op te merken dat in Europa tot in de jaren 1960, elk werk dat niet op een doorgedreven seriële compositietechniek gebaseerd was, werd weggelachen en gemarginaliseerd, zo ook Sibelius' geestekinderen. De minimalistische stroming die op dat moment in Amerika

ontstond, met Glass en Reich in de hoofdrollen, was een directe reactie tegen dat Westeuropese seriële monopolie. In Europa waren intussen ook afkeurende en afwijkende stemmen te horen, zoals van de muzikale reus Ligeti. Vandaag wordt de fertiliteit van het seriële denken ernstig in vraag gesteld en worden mensen als Sibelius eindelijk naar waarde geschat.

"Wat vorm en omgang met het muzikale materiaal betreft, was Sibelius zijn tijd ver vooruit", meldt Lindberg, die zich steeds meer een erfgenaam van Sibelius voelt. In Sibelius' 5e Symfonie klinkt het mysterie van de donkere Finse meren. Het is alsof zich in de 4 delen van deze symfonie een oeroude legende afspeelt in het ondergelopen, arctische landschap van Finland. Net als uit een legende, spreekt uit deze wonderbare muziek een tijdloze, objectieve waarachtigheid.

Tenslotte wordt nog Janaceks (1854-1928) *Het kind van de speelman* uitgevoerd. Deze ballade voor orkest schreef de Tsjech op 58-jarige leeftijd. Op dat ogenblik was hij buiten Tsjechië nog steeds zo goed als onbekend. Pas op zijn zeventigste brak hij internationaal door met zijn twintig jaar daarvoor gecomponeerde opera *Jenufa*.

Het kind van de speelman verhaalt hoe een oude muzikant sterft en zijn viool bij zijn weeskind achterlaat. Op een nacht komt de oude man echter terug om het kind mee te nemen naar een betere wereld.

donderdag 9 december 1999, 20u (inleiding om 19u30)
Sint-Michiëltheater
tickets: vanaf 400 BEF
reserveren: zie agenda

Nogmaals Finland

Een bewonderenswaardig project is *One, Only, One* van het ICTUS-ensemble. Een hedendaagse compositie wordt op dezelfde avond tweemaal uitgevoerd. Na de eerste uitvoering geeft de componist/e uitleg aan publiek en muzikanten. Dan volgt de tweede uitvoering, waarbij het werk intenser beleefd wordt. Op maandag 13 december wordt *Basfortel* (voor basklarinet, keyboards en electronica) van de Finse Vetä-Matti Puumala (leerlinge van Magnus Lindberg) tweemaal uitgevoerd.

Maandag 13 december 1999, 20u30
Kaaitheaterstudio's Brussel
www.ictus-ensemble.org

Dans: Nog Lindberg

Van 4 tot 7 november voert Anna-Teresa De Keersmaecker met haar ensemble Rosas een van haar recentste producties uit in samenwerking met het ICTUS-ensemble: *Just Before*. Voor deze productie zal het ICTUS-ensemble naast werk van John Cage, Iannis Xenakis, Steve Reich, Pierre Bartholomé, Debussy en Johannes Brahms, ook *Related Rocks* uit 1997 van Magnus Lindberg brengen.

4 tot 7 november 1999, 20u
Koninklijke Muntschouwburg Brussel
www.ictus-ensemble.org

Stefan

ets: zie klassiek: 02/507 82 00

Za 4/12

@ Conservatorium 20u30 (650 BEF)
Jazz: Paul Motian Trio (Motian, drums; Frisell, gitaar; J.Lovano, sax)
Tickets: zie klassiek: 02/507 82 00

Do 19/11

@ Beursschouwburg 20u30 Audi
Jazz: Rabih Abou Khalil Group
Tickets: 02/513 82 90

Podiumkunsten

Do 18/11

@ Lunatheater 20u30 (300BEF) Meg Stuart & Damaged Goods, appetite

@ Kaaitheaterstudio's 20u30 (300BEF) Claude Wampler, Bucket, the working title

Vr 19/11

@ Lunatheater 20u30 (300BEF) Meg Stuart & Damaged Goods, appetite

@ Kaaitheaterstudio's 20u30

(300BEF) Claude Wampler, Bucket, the working title

Za 20/11

@ Lunatheater 20u30 (300BEF) Meg Stuart & Damaged Goods, appetite

@ Kaaitheaterstudio's 20u30 (300BEF) Claude Wampler, Bucket, the working title

Di 23/11

@ Kaaitheaterstudio's 20u30 (300BEF) Tg Stan, Tussenstand

Wo 24/11

@ Kaaitheaterstudio's 20u30 (300BEF) Tg Stan, Tussenstand

Do 25/11

@ Kaaitheaterstudio's 20u30 (300BEF) Tg Stan, Tussenstand

Vr 26/11

@ Kaaitheaterstudio's 20u30 (300BEF) Tg Stan, Tussenstand

Za 27/11.

@ Kaaitheaterstudio's 20u30

(300BEF) Tg Stan, Tussenstand

Ma 29/11

@ Kaaitheaterstudio's 20u30 (300BEF) Audio(incident) # 3, 'Rourke, Fennesz, Malstaf

Vr 3/12

@ Lunatheater 20u30 (300BEF) ZOO/Thomas Hauert, Pop-Up Songbook

Za 4/12

@ Lunatheater 20u30 (300BEF) ZOO/Thomas Hauert, Pop-Up Songbook

ARTIS

Wo 17/11

@ VUB AulaQ 19u (VVK 100BEF, kassa 150BEF) Het Grote Ongeduld '99

Wo 24/11

@ Ancienne Belgique 20u Kakkewieten

Film aan de VUB

Aula OB

Aula OC

Aula OD

22/11/99
23/11/99
25/11/99
29/11/99
30/11/99
02/12/99
06/12/99
07/12/99
09/12/99
13/12/99
14/12/99
16/12/99

EDTV: \$olvay
Virus: BM
Urban Legend: GK
As Good As It Gets: KB
Breaking The Surface: HLB
Loch Stock And 2 Barrels: FA
She's All That: LIA
Universal Soldier 2: AVSG

Clockwork Orange: PK
Haman: HLB
Hope Floats: VRG

Mulan: BSK
Denial: AVSG
The Prince Of Egypt: LVSV
The Faculty: VSKM
Saving Private Rian: JS
American History: PPK
Very Bad Things: VRG
Le Ball Masque: MLB
BSG Zangfeest
Shawshank Redemption: BIOT
Insurrection: VSKM
The Civil Action: LVSV

Ronin: HILOK
Arlington Road: Campina
A Perfect Crime: BSK
Taxi: KBS
Dead Man's Curve: BM
Central Do Brasil: FA
X-Files: LWK

Ma 29/11
@ Kaaitheater 20u30 Audio Incident #3

Za 4/12
Cultuuruistap naar Keulen

Wo 8/12
@ Botanique 15u15 Tentoonstelling ART BRUT

Ma 13/12
@ Kaaitheaterstudio's 20u30 ICTUS "One.Only.One 3"

Wo 15/12
ART NOUVEAUWANDELING EN HORTAMUSEUM afspraak 14u aan KK

Di 21/12
Kroegentocht: BRUSSELS BY NIGHT, afspraak 19u aan KK

Techno-House-D'n'B.

Vr 19/11
— The Future Loop Found. in concert !!
Jungle & Hip Hop in an abstractive way. Live + Morgan (voice) & deejay Suv.
@ Fool Moon, 26 quai de Mariemont kaai - 1080 Brussels

— Flash 5
@ Deejays: Monika Krse (Ger), Laidy Aida (NI), Carlijn (NI), Bosz, Baby B (Café d'A).
@ Café d'Anvers, 15 Verversrui - 2000 Antwerpen

-- Chunky but Funky - 100% House Deejays: Smos & Baby B (Café d'Anvers), Tony
@ Rumba & co, 12 Kickenstraat - 3000 Leuven (near Oude markt).

Za 20/11
— 80's Hits Night
@ Fitlink, University Campus of Diepenbeek - 3590 Diepenbeek (Hasselt)

— club - Techno & House - worldly known Techno level: Rush (Chicago, USA), Pierre, deg, Trish House level: Raoul (Food club), St Dic, Frederik
@ Fuse, 208 rue Blaes str. - 1000 Brussels

Do 25/11
— M&E - eclectism. The M&E Soundsystem featuring DJ Jeroen and other creative outcasts.
@ KK, Pleinlaan 2 - 1050 Brussel

Vr 26/11
— Big Up The Radio!
Radio Campus and Radio Panik together for a huuuge partyyy !
Reggae, Ragga, Funk, R'n B, Latino, Hip Hop, African music,...
Deejays: Barso (Panik, Latino, Mirano Continental), Bass Culture (Noctis.com/Bassculture), Black Magic Plastic (Campus, Sir Peeter, Arlequin), Flo (Panik, Breakbeats), Sirk (Panik, Hip Hop), Mad Spirit Foundation (Panik, feat. Nice
One + Selector H), Bump & Grind (Campus), and many more...
@ Hippodrome de Boitsfort, 53 Chaussée de la Hulpe/Hulpsesteenwg - 1180 Brussels
Don't forget: Radio Campus = 107.2 fm. Radio Panik = 105.4 fm.

Za 27/11
— club - Techno & House - worldly known Techno level: Ben Sims, Pierre, deg, Trish House level: St Dic, Frederik
@ Fuse, 208 rue Blaes str. - 1000

Brussels

— The Dance Valley Winter Reunion With live: C.J. Bolland & Band (Uk), Johannes Heil (D), TinRib (Uk), Headliners (Uk), Lab 4 (Uk), Robbie Craig (Uk), Michel De Heij & Secret Cinema (NI) Deejays: Mr. C (Uk), Afrika Islam (son of Afrika Bambaatah, USA), Ronald Molen-dijk (NI), Remy (NI), 100% Isis (NI), Richard (NI), Erick E. (NI), Eric De Man (NI), MC Stretch (Uk), Billy Nasty (Uk), Marco Carola (It), Miss Djax (NI), Steve Rachmad (NI), Paul Jay (EU), Jerome (NI), MC Ruff Nas (NI), Tom Harding (EU), Mark NRG (DyT.B.C., Dave Randall (Uk), James Moss (Uk), Vortex (NI), JP (NI), Fred (NI), Rossi (NI), MC Marxman (EU), Peshay (Uk), Marly Marl (Uk), Optical (Uk), Deep Space (EU), Predator (NI), Tyson (NI), Andy Haze (EU), Nubian (NI), Carlton (NI), MC Moose (Uk), Norris iThe Bossi Windross (Uk), Laurence Bagnall (Uk), JSM (Uk), Alex R.D. (D), Joost van Bellen (NI), Johnson (NI), Timstfr (NI), Darrius (NI), MC Vin-e (NI), Morpheus (Radio Campus Brussels, SSR rec., B), Ambient Daan & Friends (NI) and many more. 10:00 - 24:00 @ Halfweg - Recreatie-gebied Houtrak - Amsterdam - Hol-land.

Pre-sale has started! Tickets are available for 72,50 (ex-fee, cloakroom included) for online purchases please visit our web-site at: dancevalley.nl or visit Ticketservice at: theater.nl
Bus service from Stoterdijk station to the festival site

VOLGENDE MOECIAL: DE COMPLETE CLUBGIDS.

Ecce Flatus. deze maand met Edmond Leuter- weelde. Field Manager Sociologist Studies and Cooked Air Consultancy

Wie is uw lievelingsdichter ?
Baudelaire

Wie is uw lievelingscomponist ?
Uzmarowsky

Voor welk personage uit de geschiedenis heeft u het meeste bewondering ?
Mahatma Gandhi, omdat hij de geweldloosheid incarneert

Welke eigenschappen kunt u het meest waarderen ?
Eerlijkheid, openheid en democratie

Wat is voor u het volkomen geluk hier op aarde ?
Mijn wettige echtgenote uitnodigen in een exclusief restaurant, rode wijn, kaarslicht en daarna een diep gesprek

Wat doet u het liefst ?
Op een mooie zomerdag lang uitslapen, uitgebreid ontbijten met croissants en vers sinaasappelsap, en dan een mooie wandeling maken met mijn gouden retrievers

Wat is uw belangrijkste karaktertrek ?
Mijn breeddenkendheid

Wat waardeert u het meest bij uw vrienden ?
Eerlijkheid en democratie

Wat is uw lievelingskleur ?
Oranje

Wat is uw lievelingsbloem ?
De lelie

Wat is uw lievelingsvogel ?
De Braziliaanse Blauwkopara

Wie is uw lievelingsschrijver ?
Mark Elchardus

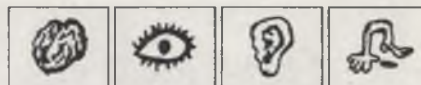
Wie is uw lievelingsBV ?
Marjan Temmerman

Wat haat u het meest ?
Domheid, Traagheid en Tegenspraak

Wat is uw persoonlijke leuze ?
Verba scriptant, Volant manere

de kultureurkrant

trefcentrum Y - dienst cultuur (02)629.23.25 <http://www.vub.ac.be/cultuur>

CONCERT

DONDERDAG (12) december 1999-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

CAPT. MOON (B)

Paul Van De Veldre: zang en gitaar
Lode Sileghem: basgitaar en samples
Bart Bauters: drum

DJ: Salami

<http://www.kinkystar.com>

Dertig jaar na Neil Armstrongs landing op de maan, lijkt de mensheid zijn aandacht gevestigd te hebben op meer wereldse zaken. Niet zo voor Capt. Moon, een Gents trio, dat zich één duidelijk doel voor ogen heeft gesteld: to be the first band to play on the moon.

Sinds hun ontstaan in 1996 bouwde Capt. Moon een stevige live-reputatie uit. Hun rauwe blues explosions herinneren aan Jon Spencer, maar combineren ook de vroege en de late seventies: experimentele rock a la Bowie in zijn Ziggy Stardust periode en de ongewone structuren van punkbands zoals Wire en The Fall

DONDERDAG (09) december 1999-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

UZ JSME DOMA (CZS)

Miroslav Wanek:
keyboards, gitaar, zang
Jindrich Dolansky: sax, zang
Petr Böhm: drum
Jan Cejka: basgitaar, zang
Radek Povesky: gitaar
DJ: Sven O
<http://www.rock-jazz.cz>

Eén van de meest originele Tjechische rockgroepen. Ze hebben al meer dan 500 optredens in Tjechië, 200 doorheen Europa en 100 in de Verenigde Staten, Mexico en Canada op hun naam staan.

De verrassende veranderingen in tempo en melodie tonen tegelijkertijd hun zicht op de wereld en hun 'Slavic roots'. Hun concerten bruisen van energie, dus laat het KK nog maar eens stomen!

DONDERDAG (16) december 1999-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

KRIS DANE (B)

Kris Dane: zang, ac.gitaar
Dirk Miers: drum
Marc Lallemand: bass
E.T.: el.gitaar
Jellie De Boos: el. gitaar
Be Plouvier: Keyboards, viool

DJ: tbc

Kris Dane, ook wel een enkele keer de Brusselse wonderjongen van het alternatieve rockcircuit genoemd, brengt werk uit zijn laatste album "Boy, 26". Ooit nog actief als drummer bij DEUS bewijst hij hier dat hijzelf behoorlijk wat in zijn mars heeft. Eerder maakten we hem in de Ancienne Belgique en op Klinkende Munt mee. Zijn wat broze, gevoelige sound komt paradoxaal genoeg erg krachtig over en is een waar antidotum. Allemaal eigenschappen waardoor we er fier zijn hem in het KK te kunnen presenteren.

DONDERDAG (23) december 1999-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

NEON ELECTRONICS (B)

Dirk Da Davo: synt,
zangsamples, gitaar
Mad Mix Man Reemoh:
dj, samples

DJ: tbc

Echt goede dansmuziek, in de - helaas - zeldzame betekenis van het woord.

Een kruising tussen The Advent en Underworld. Indringende elektronische sounds geproduceerd door een ouwe rot in het vak: Dirk Da Davo, voormalige helft van The Neon Judgement. We zijn er zeker van dat hij het beschikbare volume van de installatie optimaal zal benutten. Het nu reeds legendarisch laatste optreden in het Kultuurkaffee voor het nieuwe millennium

BENEFIETCONCERT

VRIJDAG (10) december 1999-Aula VUB, 20u, inkom gratis

NORBERT DETAYE (B) & ANTONIO MARTINEZ COMPAGNIE (B)

Detaye's muziek gaat in de eerste plaats uit van de mensen zelf, het is afkomstig van het zuiden van de Verenigde Staten, waarbij de blues, de jazz en de gospel een belangrijke rol spelen.

Zijn muziek is meer dan alleen maar muziek, het is sterk doordrongen met respect en solidariteit.

Antonio Martinez was al op zeer jonge leeftijd ingewijd in de geheimen van de flamenco. Op 16-jarige leeftijd was hij aangesloten bij "Fiesta Flamenca de Andalucia", waar hij al snel solist werd. Vanaf 1990 begon hij zelf choreografieën te maken en in 1999 bracht hij met zijn compagnie "Fuego" een nieuw spektakel.

Kracht, passie en vuur zijn woorden die spontaan naar boven komen bij het bekijken van zijn uitvoeringen. De dans heeft geen geheimen meer!

VRIJ PODIUM

ONBEKEND = ONBEMIND

MAANDAG (29) november 1999-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

MAANDAG (13) december 1999-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

Een gezegde dat in het Kultuurkaffee niet van toepassing is. Naar goede traditie organiseren we tweewekelijks op maandagavond een vrij podium. Concerten, toneel, poëzie, acrobatie, ... alles is mogelijk.

Maandagavond in het KK: de bakermat van nationaal en VUB talent! Heb je verborgen talenten die je aan een enthousiast publiek wenst te tonen? Aarzel dan niet en neem zo snel mogelijk contact op met Dienst Cultuur. Bereid je alvast voor op het venijnige beest 'plankenkoorts'...

EXPO

06.12.99 -> 14.01.99 (werkdag ts. 11.30 & 17u) - GalerY
Gedurende de wintervakantie gesloten

KUNSTUITGAVEN

De Dienst Cultuur van de Vrije Universiteit Brussel heeft een aantal kunstuitgaven in haar bezit, die te koop aangeboden worden tegen zeer democratische prijzen. Gedurende de hele maand december kunt u deze kunstuitgaven komen bekijken in de GalerY. Deze tentoonstelling is een mooie gelegenheid om de VUB-kunstuitgaven, ingekaderd en opgehangen te bekijken en op een aangename en rustige manier uw keuze te maken.

01.12.99 -> 21.01.2000 (werkdag ts. 9u & 17 u)
Gebouw M (Rectoraat) - Gedurende de wintervakantie gesloten

PAUL HUNTER

Vernissage:
woensdag 1 december 1999
om 18.30u

Paul Hunter tekent met pastel.

De dromer in hem maakt van zijn werk feërieke tafereelen, die af en toe maar dan heel uit de verte doen denken aan Jeroen Bosch of Breughel.

Niet te verwonderen als een Schot zijn hart verliest in België. Hij manipuleert het volkse karakter van zijn schilderijtjes tot een kunstige weergave van het dagelijkse, zonder te vervallen in het zeemoeterige.

Het vrolijke in Paul Hunter komt hier naast zijn CVS-probleem tot uiting. De plezierige uitdrukking ervan heeft zeker zijn weerslag op de kijker.

FILMS OP MAANDAG

MAANDAG (22) november 1999-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

THANKS GOD IT'S FRIDAY (1974/1979)

Een nacht-uit-het-leven-van-een-discokucht. Verplicht voer voor discoliehebbers. Remember the seventies.

JAZZFILMS UIT DEZE EEUW. Collectie van Steve Wante.

MAANDAG (06) december 1999-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

THE LAST OF THE BLUE DEVILS (1974/1979)

Film gemaakt tijdens "de dagen" van Kansas City. Documentaire met Count Basie, Jay Mc Shann, Joe Turner, Jimmy Forrest, Eddie Durham, Paul Quinichette, Buster Smith, Gene Ramsey, Claude Williams ea. De film wordt doorspekt met clips van Charlie Parker, Dizzy Gillespie en anderen.

MAANDAG (20) december 1999-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

SYMPHONY IN BLACK (1935 - 10')

Duke Ellington & his Orchestra, met Billie Holiday (vo)

THAT'S MY DESIRE (1950 - 10')

Louis Armstrong All Stars, met Earl Hines (p), J.Teagarden (tb), Cozy Cole (dm), Velma Middleton (vo)

SHOWTIME AT THE APOLLO (1950 - 30')

met Lionel Hampton, The Delta Rhythm Boys, Ruth Brown (vo), Cab Calloway, Amas Milburn (p & vo)

JAZZ BALL (60')

Een samenstelling van verschillende fragmenten van bekende Jazzfiguren die in de vooroorlogse periode op het voorplan traden.

Met o.a. Cab Calloway, Duke Ellington, The Mills Bros, Ina Ray Hutton, Louis Armstrong, I.Prima, Bob Crosby, J.Teagarden, H.Busse, J.Dorsey, Wild Bill Davison, Gene Kruppa.

THEATER

WOENSDAG (15) december 1999-Aula VUB, 20u,
inkom 250 BEF (6,19 EUR)/300 BEF (7,43 EUR)

TODO brengt HET TERRAS

We bevinden ons op het terras van een sjeke Vlaamse stad. Op dat terras word je bediend door twee dove obers. De ene al wat slimmer dan de andere. Op dat terras staan drie tafeltjes. Drie gedeeld door twee is anderhalf, met andere woorden over wie het tafeltje in het midden mag bedienen wordt altijd geruzied. Ook tussen de klanten die even op het terras komen uitrusten, zitten soms rare mensen. Neem nu die Duitse toerist met zijn witte stok en zwarte bril of die zakenman die aan het tafeltje in het midden gaat zitten of dat verliefd koppeltje op Sint-Valentijn of... Wat het ook zij, romantisch, absurd, knotsgek, gewoon grappig of doodnormaal, onze twee obers hebben het allemaal meegemaakt. Dit stuk naar een idee van Emile Ringoot werd voor het eerst opgevoerd in november 1998 te Ninove. Daarna werd het stuk in samenspraak met de acteurs en door middel van improvisatie in een nieuw kleedje gestoken.

